

LỜI CHỨNG TRÊN BIỂN

Trước khi chúng ta cúi đầu cầu nguyện, tôi muốn đọc vài Lời Đức Chúa Trời. Tôi luôn thích đọc Lời Ngài; vì những lời tôi sẽ qua đi, chúng là của con người, nhưng Lời Ngài không thể qua đi. Và anh em cứ theo dõi phân đoạn, và vân vân, chúng ta hãy đọc trong Ma-thi-ơ, chương 14, tối nay, bắt đầu từ câu thứ 22.

Và kể đó Chúa Jêsus liền hối các môn đồ của Ngài xuống thuyền, và đi qua trước Ngài đến bờ bên kia, trong khi Ngài đang truyền cho dân chúng tan đi.

Và khi Ngài đã truyền cho dân chúng tan đi, Ngài đi lên núi để cầu nguyện riêng; và khi...đến chiều tối, Ngài ở đó một mình.

Nhưng bấy giờ thuyền đã ra giữa biển rồi, bị sóng vỗ: vì gió ngược.

Và đến canh tư đêm ấy Đức Chúa Jêsus đi bộ trên mặt biển, mà đến cùng họ.

Và khi các môn đồ thấy Ngài đi bộ trên mặt biển, thì họ bối rối, mà nói rằng, Ấy là một con ma; rồi sợ hãi mà la lên.

Nhưng Đức Chúa Jêsus liền phán cùng họ, rằng, Các người hãy yên lòng; ấy là Ta đây; đừng sợ.

² Chúng ta hãy cúi đầu bây giờ trong sự cầu nguyện. Trong khi chúng ta cúi đầu và cúi cả lòng mình xuống trước mặt Đức Chúa Trời, có nhu cầu nào trong tòa nhà này, tối nay, mà các bạn muốn tỏ với Đức Chúa Trời, bằng cách đưa tay lên, và được nhớ đến trong lời cầu nguyện không? Chúa nhìn xuống các bạn, thương xót cho chúng ta.

³ Lạy Cha trên Trời của chúng con, chúng con đang đến giờ này trong sự Hiện diện của Ngài, bởi con đường và Danh Đức Chúa Jêsus. Biết rằng, với sự bảo đảm phước hạnh, mà Ngài đã hứa với chúng con, nếu chúng con sẽ “cầu xin bất cứ điều gì” trong Danh Ngài, thì Ngài sẽ ban cho chúng con điều ấy. Chúng con rất

biết ơn về điều này. Những lời không thể diễn tả hết cách chúng con cảm nhận về nó, với sự bảo đảm mà chúng con có, rằng Ngài đang lắng nghe chúng con ngay giờ này.

4 Ngài đã nhìn thấy những bàn tay kia, Chúa ôi. Ngài biết điều gì họ cần. Ngài là Đấng vô sở bất tri, vô sở bất năng, Đức Chúa Trời vô hạn, và chúng con biết rằng Ngài biết hết những tấm lòng của dân sự. Ngài biết những ý tưởng của chúng con. Ngay trước khi chúng con được tạo dựng, Ngài đã biết rõ mọi suy nghĩ mà chúng con có rồi, vì Ngài là vô hạn.

5 Và chúng con cầu xin, Chúa ôi, vào thì giờ này, như ao ước của chúng con đang vươn tới Ngài, xin nhìn xuống từ trên Trời, Chúa ôi, và nhận lấy những lời cầu xin của chúng con với lòng của Chính Ngài, Chúa ôi, xin đáp lời của chúng con tùy theo sự giàu có của Ngài trong miền Vinh Hiển. Xin ban cho chúng con điều lòng chúng con ao ước, tin cậy rằng đó là ý chỉ Thiên liêng của Ngài. Và chúng con biết rằng ấy là ý tốt của Ngài để làm ý Ngài.

6 Xin ban cho chúng con một sự tuôn đổ lớn về sự Hiện diện Ngài, tối hôm nay, một lần nữa Chúa ôi. Xin chữa lành những người ốm đau. Cứu vớt kẻ hư mất, làm sống dậy những người đang chết mất trong tội lỗi cùng những vi phạm, và đem họ đến với một Sự Sống mới, tối hôm nay. Xin cho chúng con thấy Chúa Jêsus. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Ngài. A-men.

7 Xin mời quý vị an tọa. Chúng tôi xin lỗi vì không thể dàn xếp, đủ chỗ ngồi cho mọi người. Nhưng, từ đêm đầu tiên, họ nói họ phải từ chối một số đông người, vì vậy chúng tôi xin lỗi về điều đó. Và Anh Grant thật sự đã không thể xây kịp thêm một cái phòng khác, cũng, để...Tôi nghĩ là anh ấy dự định sẽ dời cái vách ngăn này về phía trái để căn phòng được rộng thêm một chút. Một anh em yêu quý, yêu quý ngày hôm nay đã hỏi tôi liệu tôi sẽ khiến việc này thành một việc thường niên không, để trở về lại với Dallas, với hội thánh của anh ấy. Một lời mời tuyệt vời như thế, trong thì giờ này, khi các cánh cửa đang đóng lại thật nhanh, và rồi người này muốn tôi trở về và làm cho nó thành một việc, công việc thường niên. Tôi cảm kích việc đó.

8 Tôi đã có thì giờ thông công với họ sáng nay, với anh Gordon Lindsay và một số người trong họ. Anh Pearry Green, là người

tài trợ cho buổi nhóm sắp tới ở Beaumont, đang ngồi đằng sau tôi ở đây tối hôm nay. Và nhiều, bạn bè của tôi, Anh Don cùng với vợ anh. Chúng tôi rất vui mừng vì sự có mặt của họ ở đây. Xin Chúa ban phước cho họ.

9 Bây giờ, tối hôm nay, chỉ...Tôi đã cố gắng làm cho Sứ điệp của tôi thật đơn giản như có thể được, để thậm chí một đứa trẻ cũng có thể hiểu chúng.

10 Chiều mai sẽ là một buổi nhóm truyền giảng phúc âm, và tôi ao ước rằng hết thầy các bạn đều đến để dự nhóm.

11 Bây giờ nếu chúng ta có những buổi nhóm tại nhà thờ của riêng các bạn, thì tại sao, các bạn—các bạn ở lại nơi mà các bạn được—nơi các bạn được đặt để. Chúng tôi muốn không một ai rời bỏ nhà thờ của chính mình, để...Và rồi nếu các bạn có người nào bị ốm đau và muốn đến để được cầu nguyện cho, và hội thánh của các bạn sẽ có một buổi nhóm chiều mai, hãy nói với mục sư của các bạn về điều đó, để ông sẽ không nghĩ xấu, các bạn biết đấy. Để cho ông ấy hiểu rằng chúng ta nhóm lại ở đây là một sự hợp tác, để—để giúp cho Thân Thể toàn vẹn của Chúa Jêsus Christ mà đang kiêu ngạo ở đây tại Dallas và các nơi lân cận.

12 Vì vậy, chiều mai, tôi nghĩ là vào lúc hai giờ ba mươi, tôi nói về một Sứ điệp phúc âm. Và sau đó chúng ta sẽ cầu nguyện cho tất cả người bị ốm đau, nhận hết những thẻ cầu nguyện và các thứ mà đã được để lại trong suốt cả tuần, và cầu nguyện cho hết thầy họ ngày mai.

13 Bây giờ đề tài mà tôi sẽ giảng luận tối hôm nay thì gần giống như một vở kịch nhỏ hơn, chỉ trong chốc lát. Và tôi sẽ cố gắng để diễn đạt càng nhiều càng tốt như tôi có thể, để còn cầu nguyện cho người đau. Lời trích dẫn của tôi là, “đừng sợ, ấy là Ta đây,” Chúa Jêsus phán. Đề tài của tôi là: *Lời Chứng Trên Biển*.

14 Đó phải là khung cảnh của một buổi chiều tà, điều này đã xảy ra khi mặt trời đang lặn xuống, và thời điểm bấy giờ phải là một ngày nóng nực gần như hiện có ở đây.

15 Không có máy điều hoà không khí, và họ đang làm việc trong điều kiện đó. Đó là lý do tôi thay đổi đề tài của tôi từ đó, những

gì tôi đã dự định giảng, vì vậy tôi có thể đi nhanh với nó, để các bạn không phải ngồi trong cái nóng bức như thế này.

¹⁶ Người đánh cá chuyên nghiệp này, sau khi thấy những gì họ đã có được trong suốt một ngày qua, được nhìn xem Chúa Jêsus trong chức vụ vĩ đại của Ngài.

¹⁷ Tôi ao ước được sống trong thời đó, để đi theo Ngài. Nhưng, các bạn biết đấy, tôi vui mừng là tôi vẫn có được đặc ân làm điều giống như vậy, là nhìn xem Ngài làm những sự việc. Thật là một điều lớn hơn để nhìn xem Ngài ngày hôm nay hơn lúc đó. Bây giờ tôi có đức tin vào Ngài nhiều hơn, và bây giờ có nhiều đức tin hơn tôi đã có thể có lúc đó, bởi vì chúng ta đã có hai ngàn năm để chứng minh rằng Phúc Âm là đúng. Và sau hai ngàn năm, Ngài vẫn sống, đang làm những việc như Ngài đã làm lúc đó, vì vậy bây giờ chúng ta có sự đảm bảo lớn hơn và một nền tảng đức tin vững vàng hơn họ đã có lúc đó.

¹⁸ Bởi vì, Ngài chỉ là một Người đi khắp nơi tuyên bố rằng—rằng Ngài được Đức Chúa Trời sai đến và là Con của Đức Chúa Trời, và rằng Đức Chúa Trời đã chứng thực Lời được hứa của Ngài trong thời đó, bởi Ngài, và họ có một vài lý do nào đó để nghi ngờ nó. Các nhà thần học, họ đã vậy! Và anh em chú ý đó là một điều không thỏa đáng hết sức, nó thật sự chẳng hợp lý chút nào, bởi vì các nhà thần học họ sẽ tin Điều đó nếu Đức Chúa Trời đã không làm cho mắt họ bị mù. Kinh Thánh đã chép vậy.

¹⁹ Và các bạn có biết Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ làm cho mắt họ lại bị mù trong ngày hôm nay, để họ sẽ không thấy Điều đó không? Họ sẽ là “hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời, lừa thầy phản bạn, làm chứng dối, không tiết độ, thù người lành; bề ngoài giữ sự tin kính, nhưng lại chối bỏ Quyền phép của sự tin kính đó.” Thật chính xác lời hứa đó trở lại. Và các bạn hầu như chỉ có thể cảm thấy tiếc cho những người đó, và mắt họ đang bị mù đi với thời đại này. Với những lời Kinh Thánh mà Đức Chúa Trời đã hứa rằng sẽ ứng nghiệm ngay trong thời kỳ này, thời đại này, và chúng ta đang nhìn ngay vào điều đó và đang nhìn xem nó. Và rồi nhiều người nhìn, và họ lắc đầu và bỏ đi, nói rằng, “Tôi không thấy Nó.” Thật là một điều phi

lí, nhưng tuy nhiên lời Kinh Thánh phải được ứng nghiệm. Nó phải xảy ra cách đó.

²⁰ Vì vậy những môn đồ này đã được Đức Chúa Trời chọn lựa. Các bạn để ý không, Chúa Jêsus phán bảo họ, “Trước khi sáng thế,” Ngài đã chọn họ, và họ là dòng dõi được chọn của Đức Chúa Trời. Đó là lý do khi những rắc rối xảy ra, và người ta trông giống như đã đưa Chúa Jêsus vào trong góc, về một thắc mắc, không có câu hỏi nào cho họ cả. Họ không thể hiểu điều đó, nhưng họ quyết không biết điều gì khác ngoài Ngài. “Chỉ có Ngài là có Lời của Sự Sống.” Và họ quyết sống trong Lời đó, vì họ đã được định trước với chức vụ đó.

²¹ Và ngày hôm nay cũng vậy, những người nam và người nữ đó, mà đã được định cho Sự sống Đời đời, sẽ đến với Sự sống Đời đời. “Hết thấy những kẻ Cha ban cho Ta sẽ đến với Ta.” Đó là Lời Ngài, mà điều đó không thể sai. Đó là—đó là Lời Đức Chúa Trời.

²² Và chúng ta thấy những môn đồ này lúc bấy giờ, mà họ đã có một buổi nhóm vĩ đại ngày đó, ngoài cánh đồng lớn dọc theo triền núi. Và Chúa Jêsus phán với họ, “Bây giờ các ngươi hãy đi qua biển, trước Ta.” Đoạn Ngài đi lên núi, để cầu nguyện, một mình. Và những môn đồ này, sau khi gặp bạn bè, tôi thật có thể tưởng tượng họ cảm thấy như thế nào.

²³ Bởi vì, gặp bạn bè, và rồi chia tay với bạn bè; chỉ gần như thời gian các bạn làm quen, rồi các bạn phải nói lời tạm biệt. Và điều đó luôn làm tôi cảm thấy đau lòng, băng qua đất nước, khắp cả thế giới, chỉ gặp nhau với bạn bè và sau đó lìa khỏi họ, biết rằng có nhiều người mà anh em sẽ không còn gặp lại được cho đến khi anh em gặp họ tại sự Phán xét của Đức Chúa Trời. Đó hầu như là một việc buồn bã.

²⁴ Tôi có thể hình dung ra con thuyền, với mũi—mũi thuyền được đẩy vào bờ. Và ắt hẳn phải là Si-môn Phi-e-rơ, với đôi tay và đôi vai vạm vỡ, để đẩy con thuyền quay đầu và hướng nó ra biển. Và họ đưa tay vẫy chào tạm biệt những người ở trên bờ. Và họ la lên rằng, “Hãy quay trở lại và đem Thầy đến với chúng tôi! Và đến mang lại buổi nhóm phục hưng khác nữa; chúng tôi rất phước hạnh ngày hôm nay!” Và những người bạn mới đang vẫy

tay. Và ông leo qua với những môn đồ còn lại, và ngồi xuống có thể bên cạnh anh trai mình, là Anh-rê, và cầm lấy mái chèo.

25 Thế rồi những—những con thuyền bị gió thổi ngược hay xô đẩy tay chèo của họ. Và rồi có lẽ họ đang ngồi hai người trong một thuyền, hai bên mạn thuyền, và họ sẽ...hay đúng hơn là, hai người trong một chỗ, có lẽ là sáu hay tám tay chèo. Họ sẽ kéo đúng lúc, và cách đó họ có thể giữ cho con thuyền vững vàng khi cơn bão ập đến. Rồi, cơn gió thổi nhẹ trở lại bình thường, họ có thể giong cao tay chèo lên, mà chèo.

26 Ất phải là một buổi chiều nóng nực, từ những cái nhìn của Kinh Thánh ngay trước sự kiện này, và vì vậy nó phải là một buổi chiều oi bức, thật yên tĩnh, nắng nóng. Mặt trời đang lặn. Và họ, như họ đã chèo thuyền, và rồi họ buông ra và đưa tay vẫy chào tạm biệt dân chúng, “Hi vọng gặp lại các bạn lúc nào đó,” khi họ di chuyển ra biển. Và mặt trời lặn, và trời nhá nhem tối, và rồi sau đó một lúc chìm vào bóng—bóng tối bao trùm.

27 Và họ hẳn phải đạt được tốc độ khá tốt về—về việc chèo, và đó là một công việc thật khó khăn khi mái chèo lớn nặng nề đó ngấm sâu xuống biển. Và hầu hết tất cả họ là—là những ngư dân, và những người rất mạnh mẽ, quen với biển cả. Và vì vậy khi họ mong đợi Chúa Jêsus lên con thuyền và đi với họ, thật sớm. Tại sao, họ vừa mới đi ra ngoài đó, và họ phải men theo bờ biển được một tí; hầu như để con thuyền của bạn khởi động, và rồi ngừng lại.

28 Có lẽ Giảng trẻ tuổi phải là người đầu tiên lên tiếng, bởi vì ông là người trẻ nhất trong nhóm đó. Và chắc ông là người đã thốt lên rằng, “Tôi đang thấm mệt một chút. Chúng ta hãy đi men theo bờ một chút. Hãy đợi một chút, chúng ta không phải vội vã. Ngài chưa đến, vì vậy chúng ta có thể chờ đợi một chút và hít thở không khí trong lành.”

29 Và khi ông ngồi ở đó với cái đầu hơi gục xuống, ông đã phải bắt đầu một buổi làm chứng. Và đó là những gì tôi muốn nói về. Có lẽ ông là người đầu tiên đã đứng lên, và nói, “Thưa các anh em, cho dù người ta nói gì, và bất kể ai không muốn tin, tôi chắc chắn một điều bây giờ, sau ngày hôm nay, rằng chúng ta không đi theo một kẻ lừa đảo. Chúng ta không theo điều gì ngoài Đức

Chúa Trời, vì không ai có thể làm được những gì Ngài đã làm ngày hôm nay trừ phi đó là Đức Chúa Trời. Các bạn biết đấy, khi Ngài lấy những cái bánh bẻ ra, và nuôi năm ngàn người ăn ở đó, đó là một việc kinh ngạc nhất đối với tôi. Có thể đã có một câu hỏi cho đến ngày hôm nay,” bây giờ tôi chỉ lặp lại lời chứng của ông như nó đã có, “nhưng điều đó đã giải quyết rồi.”

³⁰ Nói, “Tôi có thể nhớ lại những năm trước đây. Tôi sống gần với vùng Giô-đanh. Và tôi có thể nhớ, khi còn nhỏ, người mẹ Do Thái, xinh đẹp của tôi thường ẵm tôi lên, vào buổi chiều, và đặt vào lòng và vỗ về, ngoài hành lang, khi những bông hoa anh túc đang nở rộ dọc theo bờ sông Giô-đanh. Và bà thường nhìn hướng qua phía sa mạc, từ khi dân chúng ta được mang qua sa mạc này. Bà thường kể cho tôi nghe những chuyện tích Kinh Thánh. Một trong những câu chuyện tuyệt vời nhất mà tôi còn nhớ, là người đàn bà người Su-nem và khi đứa con trai của bà bị chết, và—và đáng tiên tri làm cậu bé này sống dậy từ kẻ chết. Đó là một câu chuyện cảm động.

³¹ “Nhưng một trong những chuyện ly kỳ, và mẹ thường kể cho tôi, bà nói, ‘Này, Giăng ơi, con chỉ là đứa trẻ; nhưng mẹ muốn con nhớ, khi con lớn lên, rằng, Đức Giê-hô-va vĩ đại đã đưa dân sự chúng ta ra khỏi xứ Ê-díp-tô, và chúng ta đi qua đồng vắng đó bằng qua sông ở đó. Và tất cả trong bốn mươi năm, họ đi trong đồng vắng đó, không có chỗ nào để mua y phục, và chẳng có nơi nào để mua thức ăn. Và Đức Chúa Trời từ trên trời đã mưa bánh xuống, mỗi đêm, và nuôi dân sự chúng ta trong đồng vắng đó, bởi vì họ đang làm nhiệm vụ, đi theo Đức Giê-hô-va vĩ đại. Và bây giờ, một ngày nào đó, Đức Giê-hô-va sẽ đến trở nên xác thịt ở trên đất này, trong hình thể của một Người, Ngài sẽ được gọi là Đấng được xức dầu, là Đấng Mê-si.’

³² “Và tôi nhớ,” ông hẳn nói, “hồi còn nhỏ, tâm trí của trẻ con của tôi thường hay hình dung ra, cố hình dung ra thế này, ‘Làm sao Đức Chúa Trời đã nuôi hết thấy những người đó, hai triệu rưỡi người, trong đồng vắng đó? Làm sao Ngài có đủ bánh?’ Và tôi thường hỏi mẹ, ‘Mẹ ơi, Ngài đã, Đức Giê-hô-va đã—đã có những cái lò nướng to lớn vĩ đại ở trên trời kia, và Ngài nướng hết thấy bánh, và nướng suốt đêm và rải nó xuống trên mặt—

mặt đất, cho dân sự, và bầu trời to lớn của Đức Giê-hô-va chứa đầy những lò nướng phải không?’ Bà sẽ nói, ‘Không, con trai à, con còn quá nhỏ để hiểu được. Thấy đó, Đức Giê-hô-va là Đấng Tạo Hóa. Ngài không cần phải có lò nướng. Ngài chỉ phán, và Lời Ngài được tỏ bày khi Ngài phán. Ngài là Đức Giê-hô-va vĩ đại, và Ngài chỉ phán điều đó. Và các Thiên sứ phân phát nó xuống trên đất, cho dân sự.’

³³ “Và ngày hôm nay, khi tôi nhìn thấy Ngài đứng đó, các bạn có để ý mà nhìn mặt Ngài không? Không một chút nghi ngờ trong tâm trí Ngài. Tôi trèo ra phía sau tảng đá, và tôi nhìn xem Ngài khi Ngài lấy bánh và bẻ nó ra, và đưa nó cho...các người hầu việc của Ngài, chúng ta, để phân phát nó cho dân sự. Và rồi khi Ngài cứ bẻ ra, thì ổ bánh lại trở về nguyên vẹn. Và Ngài đã làm như vậy hàng trăm lần, cho đến khi mọi người đều no nê, và có những cái giỏ, đầy, thu nhặt bánh thừa. Tôi biết rằng không ai ngoài Đức Giê-hô-va, bởi vì Ngài hành động giống như Đức Giê-hô-va đã làm. Chỉ Đức Giê-hô-va mới có thể sáng tạo. Và tôi biết rằng Người đó không phải là một kẻ lừa đảo. Chỉ có một Đấng Sáng Tạo duy nhất, và đó là Đức Giê-hô-va. Và bây giờ, trong tất cả những gì tôi đã thấy, điều đó đã làm tôi thỏa mãn.

³⁴ “Tôi muốn các bạn biết rằng bây giờ lòng tôi đầy phục hoàn toàn, và tôi hoàn toàn tin rằng Ngài không chỉ đơn thuần là một tiên tri. Ngài là một tiên tri, nhưng Ngài còn trọng hơn cả một tiên tri nữa. Ngài không gì hơn Giê-hô-va Đức Chúa Trời đang ngự giữa chúng ta, bởi vì Ngài đã tạo ra bánh, và Ngài mang những tính khí của Đức Giê-hô-va. Không lạ gì Ngài có thể nói, ‘Ví bằng Ta không làm những việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta; nhưng nếu Ta làm các việc của Cha Ta, thì dầu các ngươi không thể tin Ta, hãy tin những việc, vì chúng làm chứng về Ta và nói Ta là Ai.’ Trông có vẻ như dân chúng có thể đã thấy điều đó, dễ dàng.”

³⁵ Và Giảng cảm thấy hài lòng rằng Ngài là Đấng Mê-si, Đấng mà Ê-sai đã nói, “Vì có một Con trẻ sanh cho chúng ta, và Danh Ngài sẽ được xưng là Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời Quyền Năng, Cha Đồi Đồi.” Và Giảng đã được thỏa mãn qua

những gì ông đã thấy. Người trai trẻ này đang đưa ra lời chứng của mình.

36 Khoảng thời gian đó, Si-môn Phi-e-rơ nói, “Ồ, vậy thì, chờ một chút. Nếu chúng ta định tổ chức một buổi làm chứng, tôi muốn có vài điều muốn nói. Các anh em biết không, tôi rất hoài nghi về toàn bộ sự việc, khi anh trai tôi Anh-rê, người đã tham dự vào buổi nhóm phục hưng của tiên tri Giăng, người mà làm chứng rằng Đấng Mê-si đang đến và người sẽ giới thiệu Ngài. Và tôi nghi ngờ một chút về những gì Anh-rê nói với tôi, bởi vì tôi đã nghe đủ mọi thứ về câu chuyện Đấng Mê-si và mọi thứ khác.

37 “Nhưng hết thảy các anh em còn nhớ bố già của tôi. Tên ông là Giô-na. Và anh em nhớ ông, về ông là một tín đồ rất vững vàng thể nào. Thật tôi có thể nhớ mẹ và bố, và tất cả chúng tôi, như chúng tôi sống nhờ vào nghề đánh cá, và chúng tôi không bắt được một con cá nào; chúng tôi cần bánh, và chúng tôi chỉ quỳ gối xuống mà cầu nguyện với Đức Chúa Trời thể nào, ‘Xin ban cho chúng con ngày hôm nay đánh được cá, lạ Chúa, để chúng con có thể bán cá, và trả nợ, mua ít thức ăn.’ Và chúng tôi đi ra biển khơi, trong trận bão, và dầm đương—đương đầu với những trận bão đó thể nào.

38 “Và bố, tôi có thể nhìn thấy mái tóc hoa râm của ông dài xuống lưng, ngày nọ khi ông ngồi cạnh cây cột buồm và nói chuyện với tôi, nói, ‘Si-môn à, con là đứa con trai lớn nhất của ta. Con biết không, ta luôn luôn tin, Si-môn à, rằng ta sẽ thấy Đấng Mê-si. Dân sự của chúng ta đã trông đợi Ngài từ thời vườn Ê-đen. Và chúng ta chắc rằng Ngài sẽ đến, bất kể bao lâu đi nữa. Đó là bốn ngàn ngàn năm trước, con nói. Nhưng ta tin rằng Đấng Mê-si sẽ đến. Và mọi người Do Thái đều tin là họ sẽ thấy Ngài trong thế hệ của mình. Ta hi vọng thấy Ngài trong thế hệ của ta. Nhưng hãy nhìn xem, ta ngày càng già đi bây giờ, rồi ta phải thôi nghề biển, và trở nên ốm đau, ta có lẽ không được nhìn thấy Ngài trong đời mình. Nhưng có lẽ con sẽ nhìn thấy, con trai à.

39 ““Và Ta muốn dùng lời Kinh Thánh mà rèn tập con. Con ơi, trước khi Đấng Mê-si xuất hiện, sẽ có đủ thứ sự việc diễn ra, mọi thứ chuyện giả dối, bởi vì Sa-tan sẽ làm điều đó, để hủy hoại ảnh

hưởng của Đấng Mê-si thật khi Ngài đến.” Nó luôn luôn là cách đó; vẫn là cách đó.

⁴⁰ Và rồi chúng ta thấy, ông nói, “Tôi còn nhớ bố tôi vòng tay ôm tôi, bảo, ‘Con ơi, chỉ có một cách duy nhất để con sẽ có thể nhận ra Đấng Mê-si đó. Bây giờ chúng ta đã trải qua hàng trăm năm không có đấng tiên tri nào. Ma-la-chi là vị tiên tri cuối cùng của chúng ta. Đã bốn trăm năm rồi, chúng ta không có một vị tiên tri nào. Nhưng hãy nhớ, Môi-se đã bảo chúng ta, trong lời Kinh Thánh, rằng, khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ là một đấng tiên tri, khi Ngài xuất hiện. Những người Do Thái chúng ta được dạy dỗ tin vào đấng tiên tri. Và cuộc hành trình của Đấng Mê-si trên đất là Lời của Đức Chúa Trời được phán, mà Ngài đã hứa với chúng ta. Và Lời luôn đến với đấng tiên tri, và đấng tiên tri chứng thực Lời đó. Con đừng bao giờ quên điều đó, hỡi con! Có thể có những sự lớn dậy lên, có thể có những lòng nhiệt thành lớn và—và những điều lớn. Nhưng nên nhớ, Đấng Mê-si sẽ là đấng tiên tri, bởi vì chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời không bao giờ thay đổi đường lối Ngài, và Ngài phán Đấng Mê-si sẽ là một tiên tri. Vậy con hãy nhớ, hỡi con, các tiên tri là những người có Lời của Chúa. Và khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ là một đấng tiên tri.’

⁴¹ “Tôi có thể thật sự cảm nhận được vòng tay ấm áp của người,” Si-môn nói, “khi ông ôm tôi. Và Anh-rê đang đứng giặt lưới ở đó, vào lúc ấy. Anh có nhớ điều đó không, Anh-rê?”

“Vâng, Si-môn, anh—anh nhớ điều đó.”

⁴² “Và Anh-rê cố bảo tôi rằng Giảng này là một tiên tri. Tôi có nhiều việc khác để làm, phải bán cá và các thứ. Vậy bố tôi đã chết nhiều năm rồi, nhưng tôi luôn giữ điều đó trong trí; bố đã nói, ‘Đấng Mê-si này sẽ là một đấng tiên tri được lời Kinh Thánh chứng thực, và đừng quên điều đó, bởi vì nó là Lời được phán của Đức Chúa Trời. Và Lời đó thường xuyên đến với các tiên tri; lời đó chứng thực nó, và bày tỏ những gì đã được hứa cho thời đại đó.’”

⁴³ Và bấy giờ Si-môn nói, “Ngày nọ,” nói, ông nói, “các anh biết không, Anh-rê rủ tôi đi đến một buổi nhóm. Và tôi đi xuống điểm nhóm nơi mà có Người này, Jê-sus, ở đó. Và tôi đã nghe biết đủ thứ tin đồn. Có một Jê-sus đã dậy lên, trước Ngài, mà đã hứa là điều

gì đó lớn lao, đã dẫn ra bốn trăm người và hết thấy họ đều bị hư mất, và vân vân. Tôi nghĩ đó chỉ là một trong những loại khác, với kiểu lòng nhiệt thành lớn nào đó về sự phục hưng nào đó, hay họ định lập ra giáo phái lớn nào đó. Nhưng một ngày nọ tôi nghĩ tôi phải đi với Anh-rê đây, anh trai tôi.”

44 Và tôi có thể tưởng tượng, về lúc đó, con thuyền bắt đầu chao đảo. Người nào đó bắt đầu la lên, và ông bảo, “Ngồi xuống! Đừng làm lắc lư con thuyền. Chờ một chút. Ngồi yên.”

45 Rồi ông nói, “Anh em biết không, khi tôi đi đến đó và tiến gần lại trước mặt Người, lần đầu tiên lần đầu tiên Người nhìn thẳng vào mắt và nói tên tôi là gì. Người chưa hề biết tôi trước đó. Người không chỉ biết tôi, mà Người còn biết rất rõ về thân phụ quá cố của tôi, mà đã chỉ dẫn tôi về lời Kinh Thánh. Và tôi biết rằng Đó là Đấng Mê-si. Điều đó đã giải tỏa nó cho tôi, ngay ở đó. Đó là thế. Điều đó làm cho nó đúng, với tôi.”

46 Phi-líp hẳn đã nói, “Tôi có thể nói một lời ở đây chăng?” Bấy giờ ông nói, “Anh Na-tha-na-ên à, đừng để sự này làm tổn thương anh; bởi vì, anh biết chúng ta đã nghiên cứu những cuốn sách này từ năm này sang năm khác, Đấng Mê-si sẽ là ai. Nhưng khi tôi thấy Ngài làm điều đó, tôi đã đi và dẫn người bạn của tôi đến đây, Na-tha-na-ên. Và khi anh ấy đi qua...”

Na-tha-na-ên nói, “Để tôi kể điều đó. Để tôi kể điều đó.”

47 Ô, các bạn biết đấy, có việc gì đó về khi Chúa Jê-sus đã làm điều gì đó cho bạn, bạn—bạn khó mà đứng yên được, chính bạn, phải kể lại điều đó. Đúng vậy không? Nếu đó là điều gì đó có thật, bạn chỉ phải nói nó. Khi Ngài ban cho tôi được đầy dẫy Thánh Linh, tôi muốn nói về nó. Tôi muốn mọi người biết về điều đó. Không ai khác nói điều đó; tôi muốn nói nó, chính tôi.

48 Và tôi chỉ hình dung, Na-tha-na-ên là một người đầy nhiệt huyết và nói, “Anh biết không, tôi muốn nói điều này. Tôi hơi nghi ngờ anh một chút, Phi-líp à, khi anh kể với tôi. Tôi đã hỏi anh, ‘Có thể có điều gì tốt ra từ Na-xa-rét chăng?’ Và anh đã trả lời tôi giống như câu trả lời của người nào khác, ‘Hãy đến và xem.’” Điều đó hoạt động tốt ngày nay. Đúng vậy. Đừng ở nhà mà phê bình. Hãy đến, tự tìm thấy cho bản thân, đấy. “Nói, ‘Có thể có

điều gì tốt đẹp ra từ Na-xa-rét sao?’ Nói, ‘Hãy tự đến mà xem.’ Và anh biết những gì anh đã kể với tôi.

49 “Và khi tôi đi vào trong sự Hiện diện của Ngài, và Ngài bảo tôi rằng tôi là ‘một—một người Hê-bơ-rơ, một người Y-sơ-ra-ên, và là một người chân thật,’ tôi biết điều đó.

50 “Nhưng tôi đã tự hỏi, ‘Làm sao có thể như thế được?’ Ngài trông có vẻ như một người bình thường. Tôi đang trông đợi Đấng Mê-si đến từ những hành lang bằng vàng từ Thiên đàng, xuống ngay để đứng đầu giáo phái ở đây, với Giê-ru-sa-lem, bước ra và nói, ‘Hỡi Cai-phe, Ta đã đến.’ Nhưng họ tìm thấy, Ngài xuất thân ở Na-xa-rét, từ một gia đình nghèo; và thực sự có cái tên xấu xa đằng sau Ngài, như ‘đứa con không hợp pháp.’ Ngài đứng đây, trong một bộ trang phục bình thường, không giống như một thầy tế lễ hay người nào đó; chỉ là một con người bình thường. Và tôi nghĩ, khi tôi bước lên đó, ‘Làm sao đó có thể là Đấng Mê-si? Mặc một bộ đồ đã cũ, Ngài đã mặc đồ đó từ khi còn tuổi thiếu niên, và ở đây vẫn mặc bộ đồ đó; và tóc Ngài xõa ra phía sau lưng. Và trông giống như một người bình thường ở ngoài đường phố.’

51 “Và Ngài nhìn thẳng vào mặt tôi, và nói, ‘Trước khi Phi-líp gọi người, Ta đã thấy người, khi người ngồi dưới gốc cây.’ Điều đó không có gì tranh cãi với tôi. Tôi đã biết, bởi Lời, đó là Đấng Mê-si. Đó là Ngài.”

52 “Và con thuyền ắt phải lắc lư, và buổi nhóm làm chứng cứ tiếp tục. Ô, thật là một thời gian tuyệt vời họ đã có, ngoài biển cả ở đó, thật sự có một thời gian tuyệt vời.

53 “Anh-rê nói, ‘Tôi thích nói điều gì đó mà hầu như hơi bí ẩn với tôi một chút. Các anh có nhớ khi chúng ta—chúng ta đang đi xuống thành Giê-ri-cô không? Ngài phán, ‘Chúng ta phải đi lên; Ta cần phải đi qua xứ Sa-ma-ri.’ Vì vậy, Ngài đi đến xứ Sa-ma-ri và ở đó tại một thành kia gọi là Si-kha, khi Ngài sai tất cả chúng ta đi mua những đồ ăn cần thiết trong thành phố.”

54 “Ô, vâng, tôi nhớ điều đó, cái giếng đó!” Hết thầy họ, “Vâng, vâng!” Con thuyền cứ chòng chành, mỗi người có một lời chứng tuyệt vời sau khi buổi nhóm phục hưng chấm dứt. Vì vậy họ đang có buổi nhóm làm chứng này.

55 “Và ông nói, “Vâng, và các anh còn nhớ khi chúng ta đi ra, và, trước sự ngạc nhiên của chúng ta, chúng ta thấy Thầy chúng ta đang nói chuyện với một gái điếm có tiếng xấu. ‘Ừ-m,’ chúng ta nghĩ, ‘thật là tồi tệ. Nhìn thấy Ngài ở ngoài đó đang nói chuyện cùng một người đàn bà trẻ này. Và đã sai chúng tôi đi hết, và ở đây Ngài đang ngồi đây với một người đàn bà có tiếng xấu này ở đây.’ Hãy nhớ, chúng ta đã đứng ngay đằng sau bụi cây, và lắng nghe được cuộc trò chuyện của họ.”

56 “Và chúng tôi đã nghe Ngài nói với bà ấy, ‘Hỡi người đàn bà, hãy đi gọi chồng ngươi và đến đây.’”

57 “Và chúng tôi nói, ‘Ồ, chúng ta có thể là đã nhầm lẫn, có thể người đàn bà này vừa kết hôn hợp pháp.’”

58 “Và người đàn bà nhìn lại mặt Ngài, và thưa rằng, ‘Thưa Ngài, tôi không có chồng.’”

59 “Các anh còn nhớ lòng chúng ta đã thất vọng thế nào không? ‘Đấng Mê-si vĩ đại của chúng ta mà chúng ta đã tin tưởng, thế mà ở đây lại bị bắt gặp nói dối, một lời nói dối rõ ràng, bởi vì Ngài đã nói, “hãy đi gọi chồng ngươi,” và người đàn bà đã làm chứng lại rằng bà không có chồng. Vậy thì ngược lại với Ngài.’ Nhớ hết thấy chúng ta đều ngạc nhiên làm sao, và rồi nín thở không?”

“Vâng, tôi nhớ điều đó.”

60 “Và rồi các anh có nhớ những lời tiếp sau đó không? Ngài phán, ‘Ngươi đã nói sự thật, bởi vì ngươi đã có năm đời chồng, và người mà ngươi đang sống bây giờ cũng không phải là chồng ngươi.’ Ồ, anh em nhớ buổi nhóm làm chứng đằng sau bụi cây không? Chao ôi!” Đấy, các anh không thể nhìn Ngài từ một góc độ nào đó. Ngài là Đức Chúa Trời. “Ồ,” Si-môn nói, “điều đó chỉ...” Anh-rê nói, “Điều đó đã giải quyết cho tôi.”

61 Ba-thê-lê-mi nói, “Đội đã, tôi muốn đưa một lời chứng. Tôi có thể nói chứ, thưa các anh em?”

62 “Ồ, tốt, tôi cho là anh có thể, chúng ta còn nhiều thời gian. Ngài chưa đến đâu, vì thế chúng ta chỉ có thể chờ đi một lúc. Nói đi nào, Ba-thê-lê-mi, anh làm chứng đi.”

63 “Ồ, đó là một trong những điều lớn đối với tôi, anh còn nhớ chị của chúng ta ở thành Giê-ri-cô không, tên là Rê-bê-ca không?”

“Vâng.”

“Và chồng chị điều hành một quán ăn dưới đó.”

“Ừ-ừm.”

64 “Và—và ông ấy là một thương gia, và tên ông là Xa-chê.”

“Vâng, vâng, tôi nhớ ông ấy rất rõ.”

65 “Anh nhớ, chị ấy là—chị ấy là một trong những chị em của chúng ta. Chị đã tin Chúa, và chị rất sợ rằng Xa-chê sẽ để tất cả điều đó làm cho ông không tin nhận Chúa Jê-sus. Và, ồ, Xa-chê là một người bạn rất tốt với thầy tế lễ ở đó. Và vì vậy chị ấy đã cầu nguyện để điều gì đó sẽ xảy ra để mắt ông sẽ được mở ra, và ông sẽ nhận thấy rằng đây chính là Thầy, đây là Lời được chứng thực của Đức Chúa Trời, trở nên xác thịt ở giữa chúng ta. Và chúng tôi cố nói cho chị ấy...nói cho ông ta về cách mà Chúa Jê-sus người Na-xa-rét đã biết được những bí mật trong lòng là thế nào, cho thấy rằng Ngài là Lời, vì Lời phân biệt những tư tưởng trong lòng.

66 “‘Thật vô lý,’ ông nói, ‘tôi tin thầy tế lễ. Những gì thầy tế lễ nói là đủ tốt cho tôi.’ Bởi vì ông thuộc về tất cả những—những người đứng đầu trong thành phố, Kiwanis và mọi thứ khác, các bạn biết đấy, vì thế ông...thật khó cho ông từ bỏ nó được. Vì vậy Rê-bê-ca đã nhờ tất cả chúng tôi cầu—cầu nguyện. Và mỗi lần chúng tôi đề cập đến vấn đề Ngài là một đấng tiên tri, thì ông nói, ‘Vô lý! Thầy tế lễ nói, “Ngài là Bê-ên-xê-bun. Ngài là ma quỷ. Ngài làm những phép lạ đó là bởi quyền lực của ma quỷ. Và Ngài chỉ là kẻ thần giao cách cảm. Chỉ có thể thôi với điều đó. Chẳng có gì với nó.” Vì thế không có chuyện như vậy trong thời đại này; chúng ta không có những đấng tiên tri trong hàng trăm năm. Và làm sao có thể là cái Gã đó, thậm chí không có một thẻ thông công, làm sao Gã ấy có thể là đấng tiên tri được?Ồ, không có cách nào Gã ấy là người như thế được!’

67 “Nhưng, các bạn biết không, Rê-bê-ca, vợ ông cứ chuyên tâm, và cầu nguyện. Và một buổi sáng nọ khi Chúa Jê-sus đi vào thành,

ồ, lúc đó chúng tôi nhận thấy rằng, Rê-bê-ca đã bảo cho chúng tôi rằng Xa-chê đã đi ra đến đường—đường phố, để thấy Ngài. Vì ông không tin Ngài là đấng tiên tri, vậy nên ông nói, ‘Tôi sẽ thật sự nhìn rõ về Ngài,’ cách mà ông đã làm chứng với chúng tôi ở tiệm ăn ngày nọ khi chúng tôi đang ăn. Vì vậy ông đã leo lên cây sung, và nói, ‘Anh biết gì không, tôi sẽ chỉ ngụy trang ở đây để Ngài sẽ không thể thấy tôi. Tôi là người thấp bé, dù sao đi nữa, rất lùn. Và tôi không thể nhìn thấy Ngài dưới đó, trong đám đông, cho nên tôi sẽ chỉ treo lên cây ở đây.’ Và ông kiểm chỗ hai—hai nhánh cây giao nhau, và ông ngồi xuống ở đó, bằng những nhánh cây này.”

68 Đó thật là một nơi tốt để ngồi xuống và nghiên cứu kỹ điều đó. Đó là nơi hai con đường gặp nhau, của các bạn và của Đức Chúa Trời; những ý kiến của các bạn. Đó là điều tốt, để suy gẫm nó.

69 “Vì vậy ông nói, ‘Anh biết gì không, Ngài phải là một đấng tiên tri. Ngài có thể đã là. Có thể là tôi có thể sai. Vì vậy tôi sẽ nói với anh điều mà, tôi sẽ có một cái nhìn rõ với Ngài; và Ngài sẽ không biết tôi. Vì vậy tôi sẽ chỉ lấy tất cả những nhánh lá và kéo chúng vào như thế này, xung quanh tôi, và tôi sẽ ngụy trang để Ngài không nhìn thấy tôi gì cả. Và tôi sẽ thấy Ngài khi Ngài đến gần. Và nếu như Ngài trông không giống một người tốt, thì tôi sẽ ít để tâm đến Ngài, ngồi đây trên cây này.’ Vì vậy ông đã nhìn xem, và nhắc chiếc lá lên và thấy Ngài khi Ngài đến gần góc phố.

70 “Và khi Ngài đi đến gần góc phố, đang đi dưới phố, các bạn biết đấy, nhìn từ bên này sang bên kia, và các môn đồ nói, ‘Hãy đứng qua một bên. Tôi xin lỗi.’ Và nhiều người đem đến những đĩa trê ồm đau và các thứ. ‘Tôi xin lỗi, Thầy đã mệt lắm rồi; cả đêm hôm qua đã hầu việc.’ Và, như một quý ông, ‘Xin vui lòng đứng qua một bên và để Ngài đi qua, trong khi Ngài đang đi con đường của Ngài đi xuống thành phố, và xin các bạn vui lòng đứng tránh qua một bên?’ Và Xa-chê đang ngồi trên cây, nhìn xuống Ngài.

71 “Và Chúa Jêsus đến ngay dưới cây đó, dừng lại, ngược lên mà phán rằng, ‘Hỡi Xa-chê, hãy xuống đây mau. Vì hôm nay Ta sẽ đi

về nhà với người, dùng bữa tối.’ Điều đó không có gì tranh cãi. Ngài biết ông đã ở trên đó, và biết tên ông, ông là ai. Điều đó đã ổn. Đó là Đấng Mê-si, đối với tôi. Vâng, thưa quý vị. Bởi vì, chúng ta biết Đấng Mê-si làm việc ấy. Chắc chắn rồi. Vì vậy Ngài phải đi về nhà với ông, nói, ngày đó để ăn tối. Đó thật là một thì giờ tuyệt vời! Chúng tôi nhớ điều đó.”

⁷² Các bạn biết, trong khoảng thời gian đó, buổi nhóm làm chứng cứ tiếp tục diễn ra. Các bạn biết, các môn đồ này ở ngoài đó trên biển, đang làm chứng, lúc đó bóng đêm đã buông xuống ở đâu đó, trên những nơi bờ đất phía bắc ở đó, mà Sa-tan phải đi chuyển lên trên ngọn đồi và nhìn xuống. Nó nhìn vào buổi nhóm làm chứng đó, và nó nhìn thấy họ không có Ngài đi cùng. Nó tìm thấy cơ hội của nó.

⁷³ Đấy, tôi thấy khung cảnh đó gần như trở lại lần nữa, lặp lại chính nó. Họ đã, với lòng sốt sắng của sự phục hưng, họ đã đi mà không có Ngài đi cùng. Và tôi nghĩ rằng đó là điều đã xảy ra rất nhiều với chúng ta ngày hôm nay, mà, trong thời hỗn loạn này, và sau buổi nhóm phục hưng lớn này mà chúng ta đã làm chứng. Nó lan tỏa khắp thế giới. Mỗi quốc gia đều đã có những ngọn lửa phục hưng đã được nhen nhóm, và đang bùng phát; những buổi nhóm chữa lành lớn; dân sự nhận lãnh Đức Thánh Linh, hàng vạn lần ngàn. Và trong sự nhiệt thành đó, giống như các môn đồ đó đang làm chứng về những gì Ngài đã làm, “và, ồ, chúng tôi đã thấy Ngài làm *điều này*, và chúng tôi thấy Ngài làm *điều kia*,” tôi nghĩ rằng ngày nay chúng ta cũng đi ra giống như họ, không có Ngài.

⁷⁴ Chúng ta đi ra trên những cơ hội lớn mà—mà sự phục hưng đã ban tặng. Chúng ta đi ra trên những cơ hội kiếm được nhiều tiền, các giáo hội, đang xây những tòa nhà lớn hơn, những nơi to lớn hàng triệu đô-la, những trường học lớn, hệ thống giáo dục, và làm cho phát triển giáo phái của chúng ta. Và rồi có những chương trình chủ nghĩa cộng sản của chúng ta, chống cộng, đó là tất cả mà chúng ta có thể nói về ngày hôm nay. Và điều trước tiên các bạn biết, Sa-tan đang nhìn chúng ta qua những chương trình chống cộng của chúng ta, trên những chương trình thuộc

giáo phái lớn của chúng ta, và trên “hàng triệu người nữa” của chúng ta, và vân vân, như chúng ta đã có.

⁷⁵ Và chúng ta đã đi ra mà không có những buổi nhóm cầu nguyện thời xưa và phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh trở lại, cho tới khi ngọn lửa đó dần dần lụi tàn. Các bạn có thể kêu khóc, và cố kéo dân sự đến bàn thờ, và họ chỉ bước lên như họ hầu như gần chết, sự kinh hãi đến. Và rồi mời các mục sư truyền đạo đến cầu nguyện với họ, “Ô, tại sao anh ta mời tôi?” Và họ đi xuống đó, và các bạn khó mà mời họ đến được. Mà họ sẽ đứng đó chỉ trong vài phút, ngược nhìn các bạn, rồi quay về và ngồi xuống trong chỗ của họ. Đối với tôi, ngọn lửa ấy đã tắt lịm! Điều gì đó đã xảy ra. Hãy lắng nghe! Những gì chúng ta cần là sự phục hưng, hầu cho các tội nhân, ngược lên Đấng Christ, ăn năn, chạy đến bàn thờ với bàn tay đưa lên, kêu la cho được thương xót, và toàn thể hội thánh là một ngọn lửa bùng cháy, với sự vinh quang của Đức Chúa Trời.

⁷⁶ Lòng nhiệt thành của chúng ta về cơ hội làm cho các giáo phái của mình phát triển, chúng ta xây dựng những trường lớn hơn để đào tạo ra những mục sư truyền đạo của chúng ta, và làm cho họ xa cách Đức Chúa Trời hơn lúc ban đầu. Đức Chúa Trời không được nhận biết bởi sự học vấn. Ngài không được biết qua hệ thống thần học. Đức Chúa Trời được biết bởi đức tin. Các bạn không thể giải thích Đức Chúa Trời. Ngài vượt xa ngoài sự giải thích.

⁷⁷ Hãy xem những gì nó đã làm, những người Ngũ Tuần chúng ta trước đây là ngũ tuần. Những người nữ của chúng ta đã cắt tóc ngắn, tô điểm phấn son. Những người nam của chúng ta đang cho phép làm điều đó. Các mục sư truyền đạo của chúng ta đang cho phép điều đó. Họ sợ nói gì đó về vấn đề đó. Nếu ai đó lên tiếng thì giáo hội sẽ đuổi họ. Ô, nếu chúng ta không cần một sự làm sạch nhà, từ bụi giăng đến tầng hầm. Nó là một điều hổ thẹn. Thật là ô nhục.

⁷⁸ Cách đây không lâu, người nào đó đến với tôi, và nói, “Anh Branham này, dân chúng họ yêu mến anh.” Nhưng nói, “Anh luôn la mắng họ, trách mắng những người nữ, về việc cắt tóc ngắn và những việc như thế.”

Tôi đáp rằng, “Kinh Thánh nói thật là điều đáng xấu hổ cho nàng làm vậy.”

⁷⁹ Nàng không tôn trọng chồng mình khi nàng làm như vậy. Và đó hoàn toàn là dấu hiệu rằng bạn xa cách Đức Chúa Trời. Hãy nhớ, trong trường hợp của Sam-sôn, tóc dài là dấu hiệu của người Na-xi-rê rằng ông đã xa cách khỏi thế gian, để đến với Lời của Đức Chúa Trời. Và khi các chị cắt tóc mình, thưa các chị phụ nữ, tức là các bạn từ chối dấu hiệu Na-xi-rê. Các bạn đi đến Hollywood thay vì trở về với Kinh Thánh. Kinh Thánh nói, “Hãy để chúng đừng cắt.” Đây, thật là một điều hổ thẹn, và các mục sư truyền đạo không nói gì về điều đó cả.

⁸⁰ Người đàn ông này đã nói với tôi, “Tại sao anh không để mặc kệ những người nữ?” Nói, “Họ xem anh như là một vị tiên tri mà.”

Tôi nói, “Tôi chưa bao giờ nói mình là một vị tiên tri.”

⁸¹ Nói, “Nhưng họ xem anh như một vị tiên tri. Hãy dạy họ làm thế nào để nhận được những ân tứ thuộc linh và làm điều gì đó. Anh nên dạy họ những điều lớn lao, những điều vĩ đại.”

⁸² Tôi nói, “Làm thế nào tôi có thể dạy họ môn đại số khi họ thậm chí không học những điều cơ bản ABC của họ, làm thế nào để sống đàng hoàng với nó? Bạn sẽ làm điều đó như thế nào? Vâng, hãy đi xuống với điều đầu tiên.”

⁸³ Năm này sang năm khác, đi khắp đất nước, và nó ngày càng trở nên tệ hơn mọi lúc. Có điều gì đó sai trật ở đâu đó, nó không phù hợp với Lời. Không lạ gì chúng ta không thể có những ngọn lửa phục hưng đang cháy. Chúng ta cần một thì giờ làm sạch sẽ ngôi nhà. Đức Chúa Trời sẽ không hành động cho đến chừng chúng ta quay đầu trở lại. Chúng ta cần có một thì giờ được dọn sạch.

⁸⁴ Và đàn ông các anh, các anh sẽ để cho vợ mình làm những việc như thế, mặc đồ ngắn! Họ không phải những tín đồ Giám Lý, Báp-tít. Đó là Ngũ Tuần, đúng thế, “có hình thức tin kính, Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, hâm hẩm,” Ngũ Tuần chỉ là một cái danh hiệu, chỉ thế thôi. Ngũ Tuần không phải là một cái tên, nó là một kinh nghiệm của phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, để rửa

sạch dân sự. Không lạ gì chúng ta không thể tổ chức những buổi nhóm chữa lành lớn và các thứ, có điều gì đó sai phạm ở nơi nào đó. Chính là Sa-tan, đã thấy chúng ta đang cố gắng để...

⁸⁵ “Ồ, chúng ta nói bất cứ điều gì về điều đó, họ sẽ thay đổi quyền thành viên của mình.”

⁸⁶ Hãy nhớ, các bạn đừng nuông chiều những Cơ-đốc nhân. Những Cơ-đốc nhân thì thô thiển. Họ là những người nam và người nữ của Đức Chúa Trời, mà đại diện cho Đức Chúa Trời, bất kể những gì người khác phải nói. Các bạn đừng khấn nài họ và thuyết phục họ, và tặng bốc họ và vỗ về họ. Đó là những giống cây lai, tạp chủng, chẳng tốt tí nào cả, họ sẽ không bao giờ sản sinh ra được điều gì.

⁸⁷ Nhắc tôi nhớ lại, giống như một...Sẽ sớm đến thời gian làm tổ. Tôi để ý những con chim nhỏ hôm nay, ở trên kia, những con chim sẽ nhỏ tha rơm rác về trong tổ của chúng. Chẳng bao lâu chúng sẽ xây tổ, làm cho những quả trứng nhỏ của chúng nở ra. Các bạn biết đấy, một con chim nhỏ có thể có một tổ trứng của nó, và nó có thể đậu trên tổ trứng đó, và cứ vài phút nó đảo vị trí chúng; lấy bàn chân nhỏ bé của nó và lật chúng lại, và đậu ở đó. Bây giờ, nếu nó để những cái trứng chúng bị lạnh, sau khi chúng đã được ủ ấm, chúng sẽ không nở thành con được. Và nó lại bay đi và ngậm về một miếng đầy thức ăn cho con, và bay lại trên chúng lần nữa.

⁸⁸ Và các bạn biết rằng, chim mẹ già đó, nó có thể đậu ở đó trên những cái trứng kia, và cứ hai phút lại đảo các trứng, và không... thậm chí hi sinh và nhịn ăn cho đến nỗi nó rất tội nghiệp nó không thể bay ra khỏi tổ. Nhưng trừ khi, lúc đó, chim mẹ ấy đã tiếp xúc với một con chim trống, thì những cái trứng không thể nở ra. Cho dù điều gì đi nữa, bạn có chăm sóc chúng thế nào đi nữa, thì chúng sẽ không nở thành con. Chúng sẽ nằm yên trong tổ và bị ung thối.

⁸⁹ Và giá như đã từng có một thời mà Ngũ Tuần phải đồng hành với người Bạn Đời, là Chúa Jêsus Christ; bởi vì chúng ta chẳng nhận được gì ngoài một cái tổ đầy những trứng thối, chối bỏ Đức tin, chạy theo Hội đồng Giáo phẩm Toàn cầu, và gọi đó là những điều lớn, được thiết lập bởi giáo hoàng, và nói “nó là thuộc linh.”

Nan đề của cả thế giới là gì, hỏi các bạn những người Ngũ Tuần? Các bạn không biết Kinh Thánh đã nói những sự việc sắp xảy ra chăng? Và chúng ta la lối bởi vì Giám Lý và Báp-tít đang đi vào, và rồi những điều khác này giống như thế. Các bạn không nhận ra rằng khi nữ đồng trinh ngủ gục đến để mua Dầu, đó chính là giờ mà Chàng Rể đến không? Và họ đã không có Dầu! Các bạn biết đấy, sự Cất lên sẽ đến rất bí mật, và sự ra đi, một số trong những thì giờ này, các bạn sẽ không biết chuyện gì xảy ra. Nó sẽ qua đi, và bạn sẽ tự hỏi điều gì đã xảy ra.

⁹⁰ Giống như Giảng đã đến trên đất. Và họ đã nói với Ngài, nói, “Ồ, Kinh Thánh đã nói, Ê-li phải đến trước.” Ngài phán, “Người đã đến rồi, và các ngươi không nhận biết điều đó.”

⁹¹ Ngày nào đó, cũng sẽ vậy, họ sẽ nói, “Tôi nghĩ điều này hẳn đã xảy ra trước thời Khổ nạn. Tôi nghĩ sự Cất lên đã xảy ra.” Những lời đó có thể đến lại, “Điều đó đã xảy ra rồi mà các ngươi không biết.” Ừ-m. Nó có thể là trễ hơn các bạn nghĩ. Ô, hãy tỉnh thức, thưa hội thánh! Tốt hơn tôi nên tránh điều đó; tôi không bao giờ đến đây vì giáo lý, tôi chỉ nghĩ mình muốn đánh vào điều đó chỉ để các bạn có điều đó ở bên.

⁹² Thưa các anh em, hãy nhớ, Sa-tan đã thấy những chương trình lớn này, một giáo hội đang cố gắng vượt trội hơn giáo hội kia, một giáo phái cố gắng hơn hẳn giáo phái khác, loại ra ngoài tất cả những người không có học thức và cho họ một bản trắc nghiệm tâm lý, có một nhà tâm lý để trắc nghiệm một người trước khi người đó đi vào những cánh đồng truyền giáo. Ngũ Tuần! Không, đó—đó—đó không phải là những tín đồ Trưởng Lão, đó là người Ngũ Tuần. Một cuộc kiểm tra tâm lý là yêu cầu bắt buộc của một nhóm nào đó của Ngũ Tuần, nhóm lớn, trước khi những nhà truyền giáo có thể nhận lấy cánh đồng truyền giáo.

⁹³ Điều gì xảy ra nếu họ có một bài kiểm tra như thế? Họ đã có một sự kiểm tra. Ban đầu đó là một sự kiểm tra ngũ tuần, khi họ chờ đợi trong phòng cao cho đến khi có Lửa đến từ trên Cao, và Quyền năng của Đức Chúa Trời. Đó là bài kiểm tra.

⁹⁴ Không phải một nhà tâm lý học trần tục, nửa say đang đứng đó cố làm ra vẻ tỉnh, nếu các bạn có một chút phấn khích, hoặc

điều gì đó, nói, “Tất cả các bạn với nhau chưa xong.” Khi mà, điều đó hoàn toàn chứng minh rằng một người mà cực kỳ thuộc linh thì lo lắng, người ấy phải ở trong tình trạng đó để có được Nó. Vì vậy anh em đây, thấy đó, và chỉ làm lộn xộn những gì Đức Chúa Trời đã cố gắng làm trong nhiều năm, và đến ngay lại loanh quanh với những chương trình của họ và những điều vĩ đại của họ...

⁹⁵ Họ sốt sắng khi họ thấy nhiều người nhóm nhau lại. Nói, “Nếu như tôi có thể làm cho tất cả họ là Phúc Âm Ngũ Tuần! Nếu như tôi có thể làm cho hết thấy họ là Một Ngôi! Nếu tôi có thể làm cho hết thấy họ là Giám Lý!” Giám Lý thì đang cố làm cho hết thấy họ là Giám Lý, Báp-tít cố làm cho hết thấy họ là Báp-tít, những người Ngũ Tuần làm cho hết thấy là tín đồ Ngũ Tuần! Ồ, các bạn không thể làm gì về điều đó, Đức Chúa Trời đã định trước điều đó từ khi sáng lập thế giới. Chúng ta phải giảng Phúc Âm. Chỉ thế thôi. Nhưng, những chương trình lớn của chúng ta, chúng ta đi ra mà không có Lửa. Chúng ta đi ra và tự làm cho mình một ngọn lửa tự chế, như nó đã có.

⁹⁶ Và chủ nghĩa cộng sản của chúng ta, bây giờ chúng ta rất hoảng sợ, chủ nghĩa cộng sản đã xâm nhập, “Điều gì sẽ xảy ra?” Nhưng, các bạn biết đấy, điều quan trọng không phải là chủ nghĩa cộng sản. Các bạn để tôi nói với các bạn điều đó bây giờ, tôi không sợ chủ nghĩa cộng sản.

⁹⁷ Nhưng điều tôi sợ, thưa anh em Ngũ Tuần, cái Hội đồng Giáo phẩm Toàn cầu này sẽ lôi kéo các bạn. Đó là vấn đề. Nó sẽ hình thành dấu hiệu của con thú, và các bạn sẽ phải đi vào nó. Bởi vì các bạn là một tổ chức, các bạn phải nhập vào hoặc rút ra. Đó là sự việc, và bất cứ người nào tốt, thuộc linh, nhạy bén biết điều đó. Chúng ta cần lời chứng khác trên biển, chúng ta tìm thấy điều đó bây giờ. Và Ngũ Tuần của chúng ta, chỉ đang nuốt chừng nó, móc, câu và chìm, “Thật nó sẽ là điều tuyệt vời!” Khi mà, Giám Lý, Trưởng Lão, Lutheran, hội thánh Đấng Christ, và những người Ngũ Tuần, các bạn sẽ phải chối bỏ—chối bỏ sự dạy dỗ sứ đồ tuyệt vời của mình, để ở trong đó. Họ sẽ phải làm giống như vậy. Các bạn sẽ không liên quan gì trong đó. Nó đang củng cố

tất cả với Rô-ma, thật chính xác những gì đã được minh chứng. Kinh Thánh đã nói vậy.

⁹⁸ Điều gì xảy ra với những người giảng đạo để những việc này đi vào tình trạng này, mà chẳng có cảnh báo dân sự? Đức Chúa Trời sẽ đòi ở tay họ. Ngay trong đúng thời rỗi ren này, họ đã ở trong tình trạng rỗi ren, họ đã ở. Chủ nghĩa cộng sản không xâm nhập vào; mà chính là Hội đồng Giáo phẩm Toàn cầu sẽ nuốt chửng hết cả đám. Và nên nhớ, khi anh em nói, “Sẽ không...” Nó xảy ra, thì đã quá trễ. Các bạn đã nhận lấy dấu hiệu của con thú. Các bạn thuộc về nó vậy.

⁹⁹ Các bạn tốt hơn hết là tránh xa nó ra bây giờ, vâng, thưa quý vị, hãy được đóng ấn trong Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Thân Thể của Đấng Christ là Thân Thể mẫu nhiệm của Đấng Christ, mà được báp-têm trong Nó bởi Đức Thánh Linh; không gia nhập vào Nó, đã được nhận vào trong Nó, trò chuyện trong Nó, nói tiếng lạ trong Nó, la lớn tiếng trong Nó. Các bạn được sinh ra trong Nó, bởi Đức Thánh Linh. Đúng thế. Chắc chắn vậy.

¹⁰⁰ Bây giờ chúng ta để ý những điều này, rắc rối thành linh xuất hiện. Ô, ma quỷ nhìn qua chúng ta và nói, “Ừ-m, chúng ra đi trong cơn thịnh nộ, chúng chỉ ở ngoài đó nhảy lên nhảy xuống, la hét, đang có một thì giờ lớn. Người biết gì không, ngay bây giờ là thời điểm của ta để nhấn chìm chúng. Ta sẽ đến ngay với chúng bây giờ.”

¹⁰¹ Vì vậy nó đứng dậy trên đồi và bắt đầu thổi luồng khí độc của nó, chà: “Thời kỳ của phép lạ qua rồi. Rốt lại, tôi tin những người này chỉ là kẻ ngông cuồng. Tôi nghĩ họ phải có một—một—một sự trải nghiệm tâm thần trước khi họ nhận lấy những cánh đồng truyền giáo ở nước ngoài.” Những người Ngũ Tuần! Ủ-m. Thấy luồng khí độc của hắn thổi vào giết chết Lôi, “Ồ, tôi nghĩ Nó là điều gì đó khác, tôi—tôi tin nó...” Đấy, đi thẳng ngay lại giống như tất cả các giáo phái còn lại đã làm, thật chính xác con đường họ đang đi. Chúng sẽ, nó giết chết điều đó. Chính thì giờ anh em tổ chức nó, đã giết chết nó. Nó luôn luôn có. Nó sẽ luôn luôn là vậy. Nó sẽ không bao giờ sống lại. Nó đã không hề được biết trong lịch sử. Trong—trong Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê này, Đấng Christ đã ở bên ngoài hội thánh, đang gõ cửa, cố gắng để

vào. Và họ thật sự không thể chịu đựng Nó. Họ không thể lắng nghe Nó. Bây giờ chúng ta tìm thấy, thời đại chúng ta đang sống, rắc rối đã xảy ra.

¹⁰² Và rồi chúng ta bắt đầu nhận ra, những phép lạ không đang xảy ra nữa, giống như chúng đã có. Những người đau trở về nhà ốm đau. Đó không phải bởi vì Đức Chúa Trời. Chính là vì thiếu sự phục hưng giữa vòng dân sự. Không một sự phục hưng. Họ—họ ngồi và lắng nghe; rồi về nhà, nói, “Ồ, tôi nghĩ điều đó khá tốt. Ủ-m.” Đấy, chẳng có lòng sốt sắng. Không có điều gì đó nên có ở đó trong dân sự.

¹⁰³ Tôi nhớ cách đây mười lăm năm, ở đây tại Arkansas, khi đó tôi đang có một buổi nhóm nhỏ trên đó tại Jonesboro, khi khoảng bốn mươi ngàn người cố gắng tham dự buổi nhóm này, đến dự buổi nhóm tại một thành phố chừng mười lăm ngàn dân. Và họ nằm dưới những chiếc xe tải chở vải sợi và mọi thứ khác, và giữ những tờ giấy trên những trẻ em bị bệnh của họ, chỉ để được vào bên trong. Họ ngồi trong chỗ của mình và sẽ không rời khỏi chỗ đó, ngày và đêm, và nhờ những người thân của mình đi mua bánh mì kẹp thịt và một—một chai nước uống có ga; và ở lại đó, ngày này qua ngày khác, ngày này qua ngày khác. Tấm lòng họ đang nóng cháy, bùng cháy. Chỉ điều nhỏ nhất Đức Chúa Trời đã làm, nó làm họ bùng cháy. Và hàng trăm người đến.

¹⁰⁴ Ngài vẫn là Đức Chúa Trời không hề thay đổi, tối nay, giống như Ngài đã là mười lăm năm trước. Ngài vẫn là Đức Chúa Trời không hề thay đổi, tối nay, như Ngài đã có khi Ngài đã tạo dựng nên trời và đất.

¹⁰⁵ Nhưng điều gì xảy ra? Chúng ta đều đã sốt sắng và muốn xây dựng những tổ chức của mình, muốn xây dựng *cái này*, và xây dựng *cái này*, và làm điều gì đó vĩ đại và sáng láng, so với những tin đồ Jones, với những người Giám Lý, với Báp-tít, với Trưởng Lão. Các bạn không phải thuộc về họ. Không, các bạn không phải. Họ là những con người của giáo phái, mà được thôi, không việc gì chống lại họ. Có nhiều tín hữu Cơ đốc tốt đẹp ở giữa họ, nhưng các bạn đừng nên tự mình kết giao trong những nhóm người không tin đó. “Những người đó chối bỏ Quyền phép ấy,” các bạn đừng ở bên cạnh với họ.

¹⁰⁶ Các bạn biết, nan đề của nó là, các bạn đang cố mang Hollywood vào hội thánh. Điều các bạn nên cố gắng làm là đẩy Hollywood ra khỏi hội thánh. Hiểu không? Bạn đang cố làm cho tòa nhà của mình rất đẹp, các bạn đang cố gắng làm cho giáo phái của mình rất lớn, cho đến nỗi thu hút được sự chú ý của nhiều người. Chúng ta không thể đi qua phía họ. Chúng ta phải kéo họ về phía chúng ta. Mọi thứ đều chói sáng, hãy nhớ, Hollywood rực rỡ với những sự thuộc về thế gian, trong khi Phúc Âm thì rực sáng trong sự khiêm nhường. Có một sự khác biệt hoàn toàn giữa sự chiếu sáng và sự rực sáng. Phúc Âm rực sáng trong sự khiêm nhường, và nhu mì, và khiêm tốn, và quyền năng. Trong khi, Hollywood chiếu sáng, và mọi người hoan hô và reo hò, và đi đến với nó. Hiểu không? Chúng ta không cần điều đó.

¹⁰⁷ Chúng ta muốn sống Sự Sáng như vậy. Ngài phán, “Các người là muối của đất.” “Nếu muối mất mặn,” đó là sức mạnh của nó trong Phúc Âm. Chúng ta nên có điều gì đó hoạt động trong các giáo hội của chúng ta, để tín đồ Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, và hết thảy họ, sẽ ước mong đến. Chúng ta nên rất mặn! Muối làm cho khát, tạo ra sự khát khao. Muối thì có vị mặn, nếu nó tiếp xúc. Nó phải được tiếp xúc.

¹⁰⁸ Và chúng ta thấy, những cơn giận lớn của chúng ta cố gắng so sánh với Giám Lý và Báp-tít, với những tòa nhà lớn và những nơi đồ sộ, và những con người có học vấn tốt, và những trường học lớn hơn và cao đẳng lớn hơn, và đủ mọi thứ như thế. Chúng ta đã nổi cơn tam bành, và ở đây rắc rối đã xảy ra.

¹⁰⁹ Và tâm trí thuộc linh của chúng ta nhìn quanh và nói, “Đây, hãy chờ một chút ở đây, tất cả chúng ta sẽ phải nhận Hội đồng Giáo phẩm Toàn cầu đó không? Toàn bộ nhóm của chúng ta sẽ gia nhập vào đó phải không?” Chắc chắn rồi, các bạn sẽ làm vậy. Điều đó chính xác. Anh em hãy xem và thấy nếu mình không. Kinh Thánh đã nói anh em sẽ, một cách chính xác, và Đấng Christ sẽ bị bỏ ra ngoài. Mặt trăng đã tối sầm lại trước khi giáo hoàng (người đầu tiên đã từng đến Rô-ma), một đêm nọ, tỏ cho các bạn thấy rằng có một dấu lạ trên trời. Điều đó nó, không được tiên báo. Thật Đức Chúa Trời đã làm các sự việc trong ngày nay, kỳ diệu dường nào!

110 Rồi trong thời đại tăm tối lớn này, khi họ đã ở đó, những cơn gió đến. Mọi hi vọng sống sót đã không còn. Bây giờ các bạn định làm gì nếu giáo phái của các bạn gia nhập vào Hội đồng Giáo phẩm Toàn cầu? Chuyện gì sẽ xảy ra đối với hết thảy những việc vĩ đại mà chúng ta đã xây dựng trên đất, khi hi vọng cuối cùng tan biến?

111 Nhưng các bạn biết rằng, khi họ gần như la hét, và mọi hi vọng đã chấm dứt, họ không thể được cứu; và đột nhiên, họ đã thấy Ngài đến, đang bước đi trên mặt nước. Trong thì giờ tăm tối, thì Ngài đã đến, đang bước vào.

112 Các bạn biết điều gì không? Khi Ngài rời khỏi họ, Ngài đã biết điều đó sẽ xảy ra, vì vậy Ngài đi lên một ngọn đồi cao nhất đã có trên đất. Cao hơn chỗ bạn đi, xa hơn các bạn có thể nhìn thấy. Và Ngài ở trên cao ấy để Ngài có thể nhìn thấy họ, anh em biết đấy.

113 Và Ngài đã biết điều này sẽ đến. Ngài đã đoán trước ngày này xảy ra ở đây. “Như việc đã xảy ra trong những ngày Sô-đôm thế nào, thì cũng xảy ra trong sự đến của Con Người, khi Con Người được bày tỏ.” Thế thì, Con đã được bày tỏ. Dòng dõi hung ác và gian dân này sẽ tìm kiếm một dấu lạ. Nó sẽ có một dấu lạ. Nó sẽ chối bỏ điều đó như họ đã làm lúc đó, nhưng đó sẽ là dấu lạ về sự sống lại. Ngài vẫn sống, đang làm như Ngài đã làm.

114 Và chúng ta thấy, rằng giờ phút nguy khốn này, những môn đồ ấy hết thảy đều khốn khổ, Ngài đã leo lên để Ngài xem thấy họ. Ngài đang ngồi trên đồi, chăm xem họ.

115 Nhưng bây giờ Ngài không leo lên ngọn núi lúc này, nhưng Ngài đã leo lên từ mộ phần, leo lên qua không trung, vượt qua mặt trăng, các vì sao, cho đến khi Ngài đi rất cao đến nỗi Ngài phải nhìn xuống để thấy Thiên đàng. Và Ngài ngự ở đó, trên Cao. Bây giờ mắt Ngài nhìn trên chim sẻ, và tôi biết Ngài đang nhìn chăm vào chúng ta. Ngài là người đang canh phòng.

116 Và ngay ở đây trong thời đại tối tăm này, khi các giáo hội đều đổ xô vào những chương trình lớn, và họ có chương trình *này* và chương trình *kia*, tất cả đặt ra chương trình giống như các giáo hội còn lại hiện có, các giáo phái. Và điều gì sẽ xảy ra? Trong thời

kỳ tắm tối, khi những người đầy dẫy thuộc linh đích thực tự hỏi, “Điều gì sẽ xảy ra? Hãy nhìn xem con cái của tôi!” Người đó nói, “Nhìn xem vợ tôi! Nhìn xem *đây đây*!”

117 Và họ để cho Chúa nhật, hay buổi nhóm cầu nguyện tối thứ Tư, về sớm, để họ có thể đi xem *Chúng Tôi Yêu Sucy*, hay điều gì đó như thế, trên ti-vi. “Những kẻ yêu mến thế gian, nhiều hơn những kẻ yêu mến Đức Chúa Trời.” Đang hành động giống như họ.

118 Tôi đã kể với một bà ngày nọ, bà ta mặc chiếc đầm quá chật. Tôi nói, “Chị ơi, chiếc đầm đó quá chật. Nó có lẽ dường như không được hay cho tôi nói với chị điều đó, nhưng nó là vậy. Chị là một Cơ đốc nhân, và chị sẽ làm một sự vấp phạm.”

119 Chị ấy đáp, “Ồ, Anh Branham, anh biết gì không?” Bà tiếp, “Họ chỉ may kiểu duy nhất này thôi.”

120 Tôi nói, “Người ta vẫn còn bán hàng, và họ có các máy may. Không có biện hộ.” Vâng.

121 Hãy lắng nghe, để cho tôi kể với các bạn đôi điều, bạn yêu dấu của tôi. Không la rầy các bạn. Không, thưa quý vị. Tôi đang cố gìn giữ các bạn khỏi sự đau đớn dần vật. Chừng nào linh đó còn ở trong bạn, thì bạn sẽ làm điều đó. Đúng thế. Các bạn phải được sinh ra từ nó. Bây giờ các bạn có thể hành động theo ý mình về nhận xét đó, nhưng xin để tôi nói với các bạn đôi điều, đây, “Của cải các ngươi ở đâu, thì lòng các ngươi cũng ở đó.”

122 Xin để tôi nói với bạn. Bạn có lẽ đúng là tinh khiết như một hoa huệ với chồng mình, và các bạn có thể thật tinh khiết như hoa huệ, cô gái trẻ, với bạn trai mình, nhưng ngày nào đó Đức Chúa Trời sẽ đòi bạn câu trả lời vì phạm tội tà dâm. Bạn phạm tội khi bạn ăn mặc như thế. Chúa Jêsus phán, “Người nào nhìn một người nữ mà động lòng tham muốn, thì đã phạm tội tà dâm trong lòng với nàng rồi.” Và khi người đàn ông đó phải trả lời, tội nhân đó, vì đã nhìn chị em, vì phạm tội tà dâm, mà đã phô bày nó ra với anh ấy không? Hãy suy nghĩ về điều đó. Hỡi các chị em Ngũ Tuần, thật hổ thẹn về các bạn! Hiếu không? Thật đáng hổ thẹn về chị em!

123 Tôi yêu mến các bạn, đó là lý do tôi nói điều đó. Yêu thương là sửa trị.

124 Chúng ta đang ở trong cơn điên lớn, một cơn điên ăn mặc. Nó thật giống như, và thích thời trang như thế gian vậy. Ngài phán, “Không yêu thế gian, cũng không yêu những thứ thuộc về thế gian; nếu các ngươi yêu thế gian, thì tình yêu thương của Đức Chúa Trời chẳng ở trong các ngươi,” tôi không quan tâm bạn nói được tiếng lạ nhiều bao nhiêu, nhảy lên nhảy xuống, nhảy dầm, cắt tóc, ăn mặc như thế nào. Đàn ông các anh cho phép điều đó. Những bông trái của chính bạn nói cho biết ngay bạn là người như thế nào. Điều đó hoàn toàn đúng. Không lạ gì chúng ta đang ở trong sự hỗn loạn như vậy, và những làn gió của chủ nghĩa cộng sản, những làn gió của chủ nghĩa giáo hội, những làn gió của tổ chức giáo phẩm toàn cầu!

125 Đó là một—đó là một thời gian kết hợp, thời điểm liên hiệp. Các liên đoàn đang liên kết lao động, nhốn nháo về điều đó. Các quốc gia thì thành lập hội—hội đồng Liên Hiệp Quốc, họ đang liên hiệp. Các giáo hội cũng liên hiệp cùng nhau. Tất cả việc đó nói lên điều gì? Nó đang cho thấy rằng Đấng Christ và Nàng Dâu đang chuẩn bị hiệp nhất. Đó là những gì nó đang nói về. Tất cả những cái bóng về những sự việc đang cho thấy điều tích cực đang đến. Bây giờ hãy xem khi chúng ta kết thúc, bởi vì tôi đang bắt đầu quá trễ rồi.

126 Và bây giờ để ý, trong giờ phút quan trọng đó khi mọi hi vọng về sự sống còn, đã tiêu tan hết, thì họ thấy Ai đó đến, đi bộ trên mặt biển, đang đến. Và sự việc đó, phần đáng buồn, hãy lắng nghe kỹ, điều duy nhất mà có thể giúp đỡ họ, thì họ đã sợ hãi. Họ nói, “Nhìn trông giống như con ma. Nó có thể là, anh em biết không, một con ma.”

127 Nếu như điều đó đã không xảy ra lại! Họ sợ Điều đó. Họ sợ đó là phù thủy, họ sợ thế lực ma quỷ nào đó; khi Chúa Jêsus đã phán Nó sẽ xảy ra trong ngày này. Điều duy nhất mà có thể giúp họ đó là Chúa Jêsus Christ. Chẳng phải giáo phái nào khác, cũng chẳng phải hết thấy họ hiệp lại với nhau; điều đó chỉ làm cho tình thế trở nên tồi tệ hơn bao giờ hết. Điều duy nhất mà có thể giúp đỡ các bạn là Chúa Jêsus Christ.

¹²⁸ Và khi Ngài đã hứa sẽ trở lại trong những ngày sau rốt, trong hình thức này, và làm điều này, hứa (thật giống như trước khi đưa con được hứa trở lại với Áp-ra-ham, dòng dõi đầu tiên) dòng dõi hoàng gia của Áp-ra-ham, Chúa Jêsus sẽ...đã nói sẽ thấy điều giống như vậy. Trước khi Con được hứa, Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ chính Ngài trong xác thịt và làm chính xác như Chúa Jêsus đã làm, như Ngài đã phán Ngài sẽ làm, đúng như đã phán sẽ được thực hiện trong những ngày sau rốt. Và ở đây, tất cả những lời hứa ấy, mà chúng ta đều bỏ ra ngoài, hàng tá, ngay ở đây trước các bạn, mà điều này được cho là xảy ra.

¹²⁹ Còn các giáo hội, mà phải đưa tay ra, để đón nhận Nó thì lại nói, “Tôi hơi e ngại về Điều đó. Nó không thuộc về nhóm của chúng tôi, đấy.” Và họ sợ Nó. Điều duy nhất mà có thể đem họ đến với Đấng Christ, là Đấng Christ chính Ngài, và họ sợ rằng Điều đó là sự kinh hoàng. “Ô, tôi không biết. Đó có thể là ma quỷ hiện hình, anh thấy đấy. Và tôi không hề biết gì về Nó.” Một sự hoảng sợ về điều duy nhất mà có thể giúp đỡ họ.

¹³⁰ Và trong giờ đen tối nguy khốn đó, hội thánh được chọn đó, nhóm người ấy đang ngồi ngoài đó, hoảng sợ rằng đó là ma quái, họ không muốn liên quan gì với nó. Thì Tiếng êm dịu ấy đến, “Đừng sợ. Ấy là Ta đây.”

¹³¹ Ngài là Lời, phải là Ngài không? Ngài không hề thay đổi, là Lời. Bây giờ các bạn không thể nghe Lời nói, tối nay chẳng, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đừng sợ; ấy là Ta đây?”

Chúng ta hãy cúi đầu.

¹³² Lạy Thiên Phụ, buổi—buổi tối hôm nay oi bức. Những giờ thì tầm tối, làm sao mà Lửa đã tắt khỏi bàn thờ. Ngài đang mót trên khắp các cánh đồng. Ngài đã phán, “Nước Trời cũng giống như một người lấy lưới và đi đến biển, quăng nó xuống, và khi người kéo nó lên. Nước Trời giống như vậy.” Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, ngày nào đó con cá cuối cùng còn sót lại trong nước đó! Ngài đã phán, “Họ đã bắt được đủ mọi thứ.” Lưới Phúc âm đó bắt được mọi thứ; nó bắt được cả rùa biển, tôm, nhện, rắn, cá ăn xác chết. Chúng con không biết nó có thể bắt được những thứ gì, nhưng có một số cá mà Ngài chăm sóc. Ngài là một Đấng mà

Phán Xét. Nhưng chúng con nhận thức, các loài rùa biển, tôm, và tất cả, chui lủi lại dưới bùn lại, trở về với dòng nước. Nhưng một ngày nào đó con cá cuối cùng đã được định sẵn, được định trước để đến, phần cuối cùng đó của Thân Thể, sẽ được vớt ra khỏi hồ nước đó.

¹³³ Ngài đã giăng lưới trong thời của Luther, và Wesley, Alexander Cambell, John Smith, Calvin, Knox, Finney, Sankey, vân vân; trong thời đại Ngũ Tuần, những ngày của F. F. Bosworth, và Frochman, những người vĩ đại khác. Ngài quăng lưới, những ngày của Billy Sunday, qua suốt thời đại đó.

¹³⁴ Và bây giờ Ngài vẫn đang lùng sục khắp biển. Có một trong họ đang ngồi ở đây tối hôm nay không, Chúa ôi? Nếu có, xin cho họ cũng giống như người đàn bà nhỏ bé kia bên giếng nước. Ngay cả trong tình trạng làm điểm của bà, bà vẫn nhận biết rằng Ngài là Đấng Mê-si. Bà đã thấy dấu hiệu đó. Chính là thể. Bà nói, “Tôi nhận biết Ngài là đấng tiên tri.” Bà không có ý nghĩ rằng đó có thể là Đấng Mê-si. Bà nói, “Chúng tôi đang trông đợi một Đấng Mê-si,” nói cách khác. “Chúng tôi biết khi nào Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ tỏ cho chúng tôi biết những điều này.” Và Ngài phán, “Ta là Đấng đó.” Chính là vậy.

¹³⁵ Bây giờ, tối nay, Chúa ôi, xin cho họ thấy được điều đó, “Ấy là Ta đây; đừng sợ. Ấy là lời hứa của Ta.” Xin chữa lành người đau, Chúa ôi, cứu kẻ hư lầm lạc, đổ đầy tâm hồn trống không.

¹³⁶ Xin cho chúng con đi ra tối hôm nay, và nói trong lòng mình, khi chúng con đi ra, giống như những người đã đến từ làng Emma-út, “Lòng chúng ta há chẳng nóng nẩy trong chúng ta khi Ngài đã hầu việc cùng chúng ta tối nay trong tòa nhà, sự Hiện diện Thiêng liêng của Ngài!” Thật họ đã nhận biết đó là Ngài, họ đã mời Ngài vào và mắt họ đã mở ra. Xin cho mỗi người trong chúng con, tối nay, mời Ngài vào. Nếu chúng con không hiểu Nó, xin cho chúng con mời Ngài vào, dù sao đi nữa. Đó là con đường duy nhất mà Ngài có thể bày tỏ chính Ngài.

¹³⁷ Và chúng con để ý cách mà Ngài đã bày tỏ chính Ngài sau sự phục sinh của Ngài, Ngài đã làm điều gì đó trong cùng một cách như Ngài đã làm trước lúc Ngài chịu khổ hình trên thập tự giá. Bây giờ đến tối nay, Chúa ôi, Ngài đã phán Ngài là “hôm

qua, ngày nay, và cho đến đời đời không thay đổi.” Xin làm lần nữa, cho chúng con, giống như Ngài đã làm trong những ngày khi Ngài còn đứng ở đây trong xác thịt, trên đất này. Chúng con sẽ ra về, thanh thoi trong lòng, như những người đó. Chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹³⁸ Bây giờ trong sự hầu việc, tối hôm nay, tôi biết thời tiết nóng kinh khủng, và chúng ta còn hai mươi phút để ra về đúng giờ. [Băng trống—Bt.] Tôi...

¹³⁹ Tôi không thể dừng lại hay ngăn trở những điều mà tôi nói. Tôi được điều hướng bởi Điều gì đó, tôi đã luôn luôn có, cả đời sống tôi, và Nó luôn luôn đúng. Điều đó không bao giờ bảo tôi điều gì ngoài những gì đã có trong Kinh Thánh. Tôi không thể ngăn nó lại. Tôi không thể làm gì về nó. Nó cứ làm điều đó, dù sao đi nữa. Và tôi tin chắc, nếu tôi vâng phục, thì có người nào đó cần đến nó. Và tôi sẽ trung tín. Và vào Ngày đó, tôi muốn, giống như đại Thánh đồ Phao-lô đã nói, “Không có huyết của người nào trên tay tôi.” Ừ-m. Tôi—tôi muốn nói với các bạn về Lê Thật. Không phải như tôi là...Tôi yêu mến các bạn.

¹⁴⁰ Và nếu các bạn có đứa con trai nhỏ...Bây giờ hãy suy nghĩ điều đó, thưa quý bà, các chị mà tôi đã quở trách cách đây một lát, các chị em để tóc ngắn và các thứ. Nếu tôi...Nếu các chị có một đứa con trai nhỏ đang ngồi ngoài đường, và các chị nói, “Junior, cưng ơi, tốt hơn là con nên vào đi, cưng. Có thể là, mẹ không biết, họ sẽ có thể lái xe đi xung quanh con.” Các bạn không yêu đứa con đó. Đúng thế. Bạn sẽ đi ra đó và đánh nó một trận, hay bắt nó phải vào nhà. Đúng thế. Bạn yêu thương nó.

¹⁴¹ Đó là cách thức của Phúc âm. Đức Chúa Trời yêu thương bạn. “Phàm những kẻ mà Ngài yêu, thì Ngài sửa phạt và quở trách mỗi người con mà đến với Ngài.” Nếu bạn không thể chịu đựng nổi sự sửa phạt đó, bạn bỏ đi và giận dữ với điều đó, thì bạn là con không hợp pháp, bạn không phải là con cái của Đức Chúa Trời. Vậy chỉ nhớ rằng, đó hoàn toàn là lời Kinh Thánh.

¹⁴² Bây giờ một lời từ Ngài, một lời, sẽ có ý nghĩa nhiều hơn điều tôi có thể nói, một triệu lần đời sống. Ấy là Ngài. Chúng ta biết lời hứa của Ngài. Chúng ta biết điều gì Ngài đã hứa làm. Bây giờ tôi không biết có...đã...chúng ta sẽ từ...

¹⁴³ Anh ấy có phát các tấm thẻ cầu nguyện lần nữa không? Ngày hôm nay anh đã phát thẻ ra không? Nó là gì? J, được rồi. Được rồi, để tiết kiệm thời gian, chúng ta hãy bắt đầu từ số một. Bây giờ, họ có lẽ ở khắp tòa nhà. J, số một.

¹⁴⁴ Và bây giờ chúng ta đã có sự xáo trộn. Chúng ta bắt đầu từ, một lần, từ người *này*, qua thời gian, một số trở lui trở tới, và chung quanh, nhưng chúng tôi đã làm chúng lộn xộn ở đây. Nhưng mọi người mà đi vào, mỗi ngày, có cơ hội đến trong hàng. Điều đó không có nghĩa bởi vì các bạn ở đây...

¹⁴⁵ Bao nhiêu người biết, trong buổi nhóm này, đã có gần như hai lần được chữa lành từ trong cử tọa, như đã được chữa lành ở đây? Chắc chắn, các bạn biết điều đó. Đây, thẻ cầu nguyện chỉ đơn giản là để đưa dân chúng đến đây, có được Đức Thánh Linh ở giữa họ, vì như các bạn thường hay làm điều đó. Ngay bây giờ thậm chí chúng ta không phải có thẻ đó. Chúng ta có thể bỏ đi những thẻ cầu nguyện.

¹⁴⁶ Giống như chúng ta đã làm tối hôm qua, chúng ta không hề có tấm thẻ cầu nguyện nào tối hôm qua. Đức Thánh Linh đi ra từ giữa họ mà không có những tấm thẻ cầu nguyện. Và tôi đã thấy nhiều điều mà tôi không nói gì về, bởi vì tôi không biết liệu nó đã có hay không. Nó vẫn giữ tối tăm phủ trên họ, và tôi cứ để mặc nó. Tôi không biết. Sẽ không ích gì để kêu gọi họ. Bất cứ điều gì Ngài phán đều đúng, vậy hãy lắng nghe những gì Ngài phán.

¹⁴⁷ Vậy thì anh đã nói đó là J phải không? J, số một? J, số một. Ai có tấm thẻ cầu nguyện đó? Hãy đưa tay lên. Con chắc là nhầm rồi, con à; chắc là một người nào đó...Ồ, tôi xin lỗi.Ồ, ở phía sau bức tường phía sau. Mời lên đây, thưa bà. Họ—họ chỉ mang những tấm thẻ này xuống bây giờ, chàng trai, Anh Borders hay Billy, một, đôi khi cả hai người, xáo trộn các thẻ đó trước các bạn, và sau đó đưa cho bạn một tấm, bất cứ tấm nào bạn muốn. Chúng tôi không biết, chúng thật sự là...Tấm *này* có thể là số năm, và tấm *kia* có số bảy, tấm *này* có số mười lăm, và tấm *kia* chín mươi lăm, và chúng tôi không biết. Và rồi, lần nữa, khi tôi đến, tôi chỉ, bất cứ ở đâu nó nằm trên lòng tôi, tôi gọi ra từ đó, cho dù nó ở đâu đi nữa. Tôi chỉ...Nếu tôi nói...Đôi khi tôi tính được có bao nhiêu người trong một hàng, và chia thẻ ra bởi những người ngồi

trong một dãy này và nhận một câu trả lời. Hiểu không? Và rồi, nếu tôi không làm như vậy, ồ, tôi chỉ...bất cứ cái gì đến với tâm trí tôi trước tiên, tôi gọi cái đó.

¹⁴⁸ Số một. J, số hai. Số hai, số ba, số bốn, số năm, số sáu, bảy, tám, chín, mười, hãy để họ đến, đây. Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín, mười. Điều đó tốt. Đó là cách, đến ngay...Chờ đã, một người đi theo hướng khác. Tôi đã...Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín. Đúng rồi. Bây giờ, đây, đây rồi, mười. Được rồi.

¹⁴⁹ Mười một, mười hai, mười ba, mười bốn, mười lăm. Đó là năm thế nữa. Một, hai, ba, bốn, năm. Tốt, điều đó tốt.

¹⁵⁰ Mười sáu, mười bảy, mười tám, mười chín, hai mươi. Một, hai, ba, bốn. Tôi chỉ nhìn thấy bốn. Hai mươi, hai mươi đã trả lời chưa? Được rồi. Bây giờ, chúng tôi không muốn có quá nhiều người đứng cùng một lúc. Bây giờ nếu chúng ta đi qua hết với những người này, và còn đủ sớm, chúng ta sẽ tiếp tục thêm một số người nữa. Chúng tôi không gọi...Có lẽ chúng tôi...

¹⁵¹ Chúng ta hãy cố thêm một vài số nữa. Hãy cố thêm năm số nữa. Hai mươi một đến hai mươi lăm, trong chữ J, hãy để họ đứng nếu bạn muốn. Hai mươi một đến hai mươi lăm. Một, hai, ba, lùi lại phía sau, bốn. Một, hai, ba, bốn, đó là năm. Được rồi, bây giờ chúng ta hãy dừng lại ở đó. Có hai mươi lăm người ở trong hàng, và họ—họ đang xếp hàng ở dưới đây.

¹⁵² Bây giờ tôi sẽ cầu xin các bạn một việc. Xin các bạn tập trung chú ý cho tôi...Hãy dành cho Chúa sự tập trung chú ý của các bạn, trong mười lăm, mười sáu phút tới. Các bạn sẽ làm điều đó chứ? Và các bạn sẽ làm điều này, mở lòng mình ra chứ? Bây giờ hãy nhớ những gì tôi đã nói. Đừng để nó đi qua trên lưng các bạn, như nước đổ lưng vịt, như người xưa nói. Đừng làm thế. Hãy xem xét Điều này.

¹⁵³ Nếu tôi giảng cho các bạn bất cứ điều gì mà không có trong Kinh Thánh, và một lời hứa cho thời đại, thì các bạn có bốn phạm là đến gặp vị quản lý ở đây và đến nói với tôi về điều đó. Đúng vậy. Tôi—tôi không giảng dạy điều gì ngoài những gì ở trong Lời. Và nếu tôi ở lại đúng với Lời đó, và nếu tôi nói Nó là con đường đó, và Đức Chúa Trời...Nó đều ở trong Kinh Thánh. Nếu Thiên sứ

của Chúa nói với tôi điều gì đó mà không có trong Kinh Thánh, thì đó không phải là Thiên sứ của Chúa. Đúng vậy. Ngài không bao giờ phán với tôi bất cứ điều gì ngoài những gì đã có trong Lời đó, và các bạn làm chứng cho tôi. Ngài không bao giờ có một điều nào, trong số hàng trăm hàng ngàn hàng ngàn, và các ngôn ngữ khác nhau trên thế giới, Ngài không hề một lần phán điều gì sai, hoặc nói điều gì mà không ứng nghiệm.

154 Hãy lắng nghe. Hãy hỏi vị quản lý và mọi người ở đây. Đây là điều tất cả các bạn thấy ở đây, là mặt nghiệp dư về điều đó. Đúng vậy không, thưa các anh em? [Các anh em nói, “Đúng.”—Bt.] Tại sao, ở ngoài đó, và bên ngoài trong đời sống riêng tư, nơi Ngài phán, “Hãy đi xuống tới nơi này, và thấy điều này. Và điều này sẽ ứng nghiệm. Và hãy nói điều này ở trên đây, ở dưới đây.” Nó cứ liên tục, mọi lúc, đây, hết năm nọ đến năm kia. Dân chúng trong khán giả chỉ nhìn thấy những—những điều nhỏ nhặt. Nhưng bây giờ giá như các bạn sẽ kinh nghiệm.

155 Bây giờ thì mọi người ở trong hàng cầu nguyện này, đang đứng ở đây, là những người xa lạ đối với tôi phải không? Hãy đưa tay lên tôi nếu có. Được rồi. Bao nhiêu người ở ngoài đó thì, biết rằng tôi không biết gì về các bạn? Hãy đưa tay lên. Bây giờ trong khi...Cảm ơn. Tôi không quan tâm bạn đang ở đâu, nếu bạn ở trên ban-công, lưng dựa vào bức tường, ở dưới đây, bất cứ bạn ở nơi đâu. Tôi sẽ...

156 Bây giờ, đây là một cơ hội tốt của các bạn. Điều này là vì lợi ích của các bạn. Đây, điều này là vì lợi ích của các bạn.

157 Tôi nghĩ đó là một đứa cháu nhỏ của tôi đang nói với tôi hồi đó, nhưng đã không phải. Tôi có một đứa cháu nhỏ ở nơi nào đó trong đây, tối nay, nó khoảng cỡ đó, và tôi nghĩ nó là bé Paul. Nó luôn luôn nói nó sẽ đến, đứng trên bục giảng, giảng cho tôi, và nó chỉ chưa đầy hai tuổi. Tôi nghĩ rằng cậu bé đó đang tìm mẹ nó.

158 Vậy hãy nhớ, tôi cố gắng giúp các bạn. Tôi...Đức Chúa Trời biết điều đó. Tôi đang cố gắng giúp các bạn, đây. Bây giờ nhìn xem, tôi muốn anh em có được lợi ích, nếu Ngài đến ở giữa chúng ta.

¹⁵⁹ Bây giờ hãy suy nghĩ về điều đó, Thân vị của Chúa Jêsus Christ đang làm việc trong xác thịt, giống như Ngài đã hứa Ngài sẽ làm trong thời cuối cùng. Bao nhiêu người biết Ngài đã hứa điều đó? Cũng giống như ở dưới đó tại thành Sô-đôm, khi Thiên sử quay lưng Ngài, và...Đó là Đức Chúa Trời. Anh chị em tin đó là Đức Chúa Trời không? Bao nhiêu người tin đó là Đức Chúa Trời? [“A-men.”] Chắc chắn, là vậy. Kinh Thánh nói đó là vậy. Và Ngài, Chúa Jêsus, đã nhắc tới điều đó. Bây giờ để ý.

¹⁶⁰ Bây giờ các bạn ở phía ngoài không có thể cầu nguyện, tôi muốn các bạn làm điều gì đó cho tôi, bất luận bạn ở đâu. Bây giờ nên nhớ, những điều này, hãy xem khi Nó nói với bạn rằng bạn được chữa lành, hay những gì Nó bảo bạn làm. Hãy xem những gì Nó nói. Và Nó chỉ bảo các bạn, đó là để gây dựng đức tin của bạn. Và thế thì khi nào đức tin của các bạn đã đến một đỉnh điểm, các bạn cứ tiến đến và tiếp nhận Đức Chúa Trời. Đó không phải là tôi, bởi vì Cha Thiên thượng biết.

¹⁶¹ Tôi nhìn xuống hàng này ở đây, tôi không thấy một người nào mà tôi biết cả. Tôi không thể thấy ngoài hai hay ba người trong toàn bộ các khán thính giả, mà tôi biết. Và tôi không biết như, ngay bây giờ, tôi có thể nói, thấy một người. Tôi biết rằng Edmund Way đã ở đây trước đây vài phút. Tôi nghĩ tôi đã từng gặp anh ấy, và tôi—tôi đã nhớ...

¹⁶² Nếu tôi không nhầm, thì tôi thấy người nào đó tôi biết, là một người đàn ông và vợ anh ấy, và một bé gái, tên là Fritzinger, đến từ Ohio. Có phải, anh là Anh-...Anh Fritzinger đó không? Anh đang ngồi khuất chỗ trong một đường vòng nhỏ nơi...Đó là Anh và Chị Fritzinger, từ Ohio, những người bạn của tôi.

¹⁶³ Và ở phía ngoài đó, ngồi đằng sau đó, là một...Tôi thấy phía bên trên đây, là một ông cụ gần chín mươi hai tuổi, tên là William Dauch. Cụ cùng với cụ bà. Cụ bà là một y tá. William Dauch, ở Ohio, là một người bạn rất thân của tôi. Cách đây không lâu, cụ đã, chín mươi mốt tuổi, bị chứng bệnh về tim mạch, bệnh nhồi máu cơ tim, và cụ bà gọi tôi, đến ngay tức thì, cụ ông đã sắp chết ngay lúc đó. Và rồi...

¹⁶⁴ Ô, tôi xem cụ là một người bạn tâm giao đối với tôi. Trên đường tôi đi đến thăm cụ, tôi đã lo lắng. Và tôi đã dừng lại, vì một

trong các bánh xe của tôi trật ra, và lốp xe bị đứt ra thành nhiều mảnh, và tôi đi vào một trạm xăng Texaco, đổ thêm ít xăng, và họ đi ra, nhìn vào nó. Và tôi ngược lên, thì tôi thấy Anh Dauch đang đi bộ ngang qua nhà thờ của tôi, bắt tay tôi. Tôi nói, “Ngợi khen Chúa.” Và tôi nhìn lại con đường này, và ở đây cụ đã xuống phố, và bắt tay tôi. Tôi đi đến với cụ.

¹⁶⁵ Tôi nhìn thấy vị bác sĩ của cụ, một thanh niên người Do Thái, hay một người trung niên, người Do Thái. Và tôi nói, “Cụ ấy thế nào, thưa bác sĩ?”

¹⁶⁶ Nói, “Cụ không còn cơ hội chống chọi nữa.” Nói, “Cụ chỉ thử bằng lòng ô-xy.” Nói, “Cụ sẽ chết ngay ở đó.” Ông ta nói, “Nên nhớ, cụ đã chín mươi một tuổi đấy.”

Tôi nói, “Vâng, thưa ông.”

¹⁶⁷ Nói, “Đó là căn bệnh suy tim hoàn toàn. Không còn cách nào cứu chữa được.” Nói, “Đã đến lúc ra đi.”

¹⁶⁸ Và tôi nói, “Vâng, thưa ông. Nhưng, không đâu, ông ấy sẽ không đi. Chỉ thế thôi.”

¹⁶⁹ Tôi bước vào, đặt tay dưới lòng. Tôi nói, “Anh Dauch, anh có nghe tôi nói không?” Cụ ngược nhìn tôi. Bây giờ thật sự, trong cái tên của cụ, cụ là một người Đức, D-a-u-g-h, và tôi cứ phát âm nó Dauch, đấy. Và tôi—và tôi đặt tay dưới lòng, và tôi nói, “Anh nghe tôi chứ, Anh Dauch?”

Cụ nói, “Vâng.”

Tôi nói, “Anh sẽ không đi đâu. Tôi đã thấy anh sẽ không đi.”

¹⁷⁰ Một tuần sau đó, đứng trong nhà thờ của tôi, không ai ngoài Anh Dauch đang bước đến qua nhà thờ! Sau buổi nhóm tôi đi qua bên kia sông, đến một quán ăn tự phục vụ, để ăn. Và khi tôi bước ra khỏi xe, và đi lên đường phố, gặp ở đây Anh Dauch đang đưa tay ra. Những khả tượng chúng không sai.

¹⁷¹ Và con người chín mươi một tuổi đó, và đi nhóm đều đặn mọi buổi nhóm, ở California. Mời anh chỉ đưa tay lên, Anh Dauch? ngồi ở đó, để mọi người sẽ nhìn thấy một chiến sĩ thực thụ là gì bây giờ. Ở đây, đang ngồi ngay ở đây, đấy, chín mươi một tuổi, vẫn đi nhóm mọi buổi nhóm. Khi tôi ở đền tạm này, cụ đã lái xe

đi hàng trăm dặm mỗi ngày, để đến nghe tôi giảng một bài giảng ngắn, rồi trở về. Đức Chúa Trời, “Sẽ có Sự Sáng lúc chiều tối.”

¹⁷² Tôi nói, ngày nọ tôi nói chuyện với ông, tôi hỏi, “Tôi có thể giúp gì được cho anh bây giờ, Anh Dauch?”

¹⁷³ “Chỉ một lời thỉnh cầu thôi, Anh Branham à. Khi Ngài đến, tôi muốn được đi với Ngài.”

¹⁷⁴ Nói, “Đừng lo. Điều đó là chắc chắn rồi. Chắc chắn.” Bây giờ, con người đó đến, đã chịu báp-têm, ồ, đến và nhận lãnh báp-têm bởi Đức Thánh Linh và mọi thứ, thật là một đầy tớ tuyệt vời của Đấng Christ.

¹⁷⁵ Bây giờ tôi đang yêu cầu mọi người, thật kính cẩn, các bạn hãy nhìn theo lối này và cầu nguyện.

¹⁷⁶ Bây giờ bao nhiêu giáo sư ở đây biết rằng Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, ngay giờ này, mà có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta? Ồ, nếu Ngài là Đức Chúa Trời hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, và là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm giống như vậy, Ngài sẽ hành động cách y như vậy. Chỉ có, Ngài, thân thể Ngài thì ở tại...trên Ngài của Đức Chúa Trời. Bao nhiêu anh chị em biết điều đó? [“A-men.”] Thân thể của Chúa Jêsus hiện đang ở trên Ngài của Đức Chúa Trời. Nhưng Ngài đã dùng thân thể của chúng ta để Ngài bày tỏ chính Ngài qua đó, đúng như Ngài đã hứa làm. “Các công việc Ta làm các người cũng sẽ làm.”

Tôi sẽ mời các bạn ngồi yên, hãy kính cẩn, hãy nhìn, cầu nguyện.

¹⁷⁷ Bây giờ, lạy Cha trên Trời, con đã cố gắng thật kính cẩn như có biết cách để làm, về điều đó. Bây giờ, chỉ một lời từ Ngài bây giờ, Chúa ôi, và rồi xin cho Tiếng êm dịu, nhỏ nhẹ đến qua cử tọa này và phán, “Ấy là Ta đây; đừng sợ.” Xin nhậm lời, Cha ôi. Và con giao phó chính mình con cho Ngài, với Sứ điệp mà đã được rao giảng tối hôm nay, với Lời Ngài được xác quyết. Ngài không phải thực hiện điều đó. Nhưng nếu Ngài muốn thực hiện nó, hay Ngài thật sự làm điều đó, bởi vì rằng Ngài đã phán hứa. Con cầu xin rằng Ngài sẽ nhậm lời này, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹⁷⁸ Và mọi người thật sự kính kien, thật sự cung kính. Các bạn thế nào? Bây giờ tôi sẽ tặng các bạn câu Kinh Thánh khi chúng ta tiếp tục. Nếu Chúa làm, tôi không biết. Nhưng chỉ...Và tôi đã giảng dạy giống như thế, đây, đó là một kiểu của sự xúc dầu. Đây là một kiểu khác của sự xúc dầu. Đó thực sự là phước hạnh. Điều này, chỉ một điều, cứ lấy đi sự sống ngay từ anh em.

¹⁷⁹ Bây giờ quý bà đứng ở đây. Tôi chưa từng nhìn thấy bà bao giờ trong đời. Chúng ta là những người xa lạ phải không? Tôi tin chị đã nói, cách đây một lát, tôi không biết chị. Đức Chúa Trời biết chị. Ngài biết tôi. Chị biết rằng những gì xảy đến với hết thầy chúng ta đang đứng ở đây lúc này, thì chúng ta cũng sẽ phải trả lời về điều đó trong Ngày Phán xét không? [Người chị đó nói, “A-men.”—Bt.] Chị ý thức về điều đó chứ? Chị biết rằng những gì chúng ta làm bây giờ, Đức Chúa Trời sẽ đòi chúng ta trả lời với Ngài cho điều đó trên ấy chứ? Tôi vừa nói điều đó vì một mục đích. Vậy thì, liệu Chúa Jêsus sẽ bày tỏ cho tôi những gì chị đang làm, những gì chị có trong tâm trí chị, hoặc điều gì đó như thế, chị sẽ tin điều đó không? Chị sẽ phải tin điều đó, phải không? [“A-men.”]

¹⁸⁰ Quý vị ở ngoài đó sẽ tin điều đó chứ, thưa quý vị thánh giả?

¹⁸¹ Bây giờ chúng ta đứng thật giống y như người đàn bà bên giếng nước, và Chúa chúng ta, một người đàn ông và một người đàn bà gặp nhau lần đầu tiên. Thấy không? Chúng ta ở đây này, đang gặp nhau vì...Điều đó ở trong Thánh Giảng chương 4. Bây giờ nếu Đức Thánh Linh sẽ phán...Nếu chị ở đây vì một người nào khác, nếu chị ốm đau, nếu đó là nan đề trong gia đình, nếu đó là nan đề về tài chính, bất cứ là điều gì khác, tôi không có ý kiến. Nhưng chính Ngài. Nhưng Ngài có thể phân biệt những ý tưởng có trong lòng chị. Ngài là Lời. Tôi không thể. Tôi là một con người. Chị có một chút lo lắng, và đó là lý do tôi đang làm điều này, chị thấy đó.

¹⁸² Một trong những nan đề của chị, là sự lo lắng bất an. Đúng vậy. Và chị cũng bị bệnh tiểu đường, đó là điều khác mà không ổn với chị. Đúng thế. Những biến chứng, chỉ nhiều điều không ổn. Đúng không? Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Thấy không? Chị có tin rằng Ngài sẽ chữa lành cho chị không? [Người chị đó nói,

“Tôi tin.”—Bt.] Chị tin chứ? Bây giờ, sự lo lắng của chị nguyện nhân là do tuổi tác của chị, đấy, nhưng bây giờ điều đó hết thảy sẽ lìa khỏi chị. Và tôi tin rằng bởi đức tin chúng ta sẽ đi đến Đồi Sọ, có được sự chuyền Huyết.

¹⁸³ Vậy thì, đó thật chính xác là những gì Ngài đã làm. Ngài đã bảo với người đàn bà bên giếng nước về nan đề của bà là gì. Nan đề của bà là có quá nhiều đời chồng. Còn nan đề của chị là gì... Tôi nghĩ là sự lo lắng bất an, và hai hay ba điều không ổn nữa với chị. Đúng thế, phải không? Đó là điều giống như vậy.

¹⁸⁴ Vậy thì, khi Ngài đến với Si-môn, Ngài đã nói ông là ai. Chị tin Đức Chúa Trời có thể nói với tôi tên chị là gì không? Điều đó sẽ làm chị tin hơn chứ? Sẽ tin chứ? Bà Strong...[Chị ấy nói, “Stout.”—Bt.] Stout, chị sẽ tin chứ? Hãy đi và tin, và chị...Tất cả đều chấm dứt. A-men.

¹⁸⁵ Hãy đến. Chị tin chứ? Tôi cũng hoàn toàn xa lạ đối với chị. Tôi không biết chị. Đức Chúa Trời biết chị. Chị có tin rằng Ngài có thể tỏ cho tôi hay nan đề của chị là gì không? Và nếu Ngài làm vậy, thì Chúa là Đức Chúa Trời đáng được chúc tụng. Đúng thế không? [Người chị đó nói, “Vâng, đúng vậy.”—Bt.] Bây giờ không—không phải lo lắng gì, đấy, đó là—đó là Ngài, mà chị cảm thấy thế. Được rồi. Chị cũng đang phải chịu đựng một tình trạng căng thẳng, thần kinh căng thẳng, và rất dễ bị tổn thương. Và chị đang gặp vấn đề về bàng quang, có vấn đề gì đó không ổn với gan, và chị bị thiếu máu. Đúng thế. Chị có điều gì đó...

¹⁸⁶ Một người đàn ông cứ xuất hiện ở đây. Chị có tin rằng Đức Chúa Trời có thể chữa lành chị không? [Chị ấy nói, “Vâng, tôi tin.”—Bt.] Cũng, chữa lành cho chồng chị nữa, khiến anh ấy khỏe mạnh? Chị có nghĩ là chứng đau dạ dày đó sẽ lìa khỏi, và anh ấy sẽ ổn không? Đó là những gì anh ấy đang chịu đựng. Hãy đi đặt tay chị trên anh ấy, nói với anh ấy như vậy, thì nó sẽ—nó sẽ sẽ lìa khỏi anh ấy.

¹⁸⁷ Tôi là người lạ đối với anh. Nhưng Chúa Jêsus biết cả hai chúng ta là ai, phải Ngài không? Anh tin rằng Đức Chúa Trời có thể làm cho anh khỏe mạnh chứ? Nếu Ngài sẽ bày tỏ cho tôi điều mà đó là...rằng anh thì...điều đó ở trong lòng anh, anh tin Ngài sẽ làm cho anh khỏe mạnh chứ? Anh có một bệnh nào đấy. Anh

đang mắc một—một—một bệnh túi mật, vì một điều. Và điều nữa, nó đã gây cho bàng quang của anh bị tình trạng viêm loét đường ruột, nhưng đó là những gì bác sĩ đã nói. Bây giờ, việc khác nữa, rằng họ muốn giải phẫu bệnh đó. Điều đó hoàn toàn chính xác. Đúng như vậy không? Bây giờ anh có tin rằng Ngài sẽ chữa khỏi bệnh đó không? Anh có nghĩ đức tin mình nơi Ngài không? Nhưng anh biết rằng không phải tôi làm được việc đó. Anh tin không? Được rồi. Hãy đi, và như anh đã tin, thì điều đó sẽ đến với anh.

188 Chúng ta là những người xa lạ với nhau, tôi cho là vậy. Chúa là Đức Chúa Trời biết cả hai chúng ta. Chị tin Ngài có thể bày tỏ cho tôi những điều mà tôi có thể giúp đỡ chị không? [Người chị đó nói, “Vâng, tôi biết điều đó.”—Bt.] Chị, chị tin rằng Ngài sẽ làm. [“Chắc chắn.”] Tôi đang nói... “Chắc chắn,” điều đó rất tốt. Điều đó rất tốt đẹp. Bây giờ có nhiều điều không ổn với chị, rất nhiều biến chứng và các thứ, và giống như chứng ho, và chị không thể chữa trị được. Và chị thật sự lo lắng. Và—và điều đó, điều đó đúng.

189 Thế thì, anh có một gánh nặng trong lòng, và gánh nặng đó là vì một người khác, đó là con trai anh. Và cậu ấy đang có một—một nan đề, những rắc rối nào đó trong nội bộ gia đình. Cậu ấy và vợ cậu ấy, họ luôn xảy ra gây gổ và sẽ đi đến...?...Và anh đang nặng lòng về chuyện đó. Đúng vậy. Bây giờ anh hãy tin bằng tất cả tấm lòng, và tất cả mọi sự đó sẽ xóa sạch và tiêu tan đi. Anh hãy tin giờ này. Chúa ban phước cho anh.

190 Ông thế nào, thưa ông? Tôi là người lạ với ông, và—và ông là người xa lạ đối với tôi. Và ấy là—ấy là bắt đầu...Bây giờ sự hiện thấy, tôi thấy, trông giống như toàn bộ ngôi nhà đang rực sáng, giống như có một cơn lốc đi quanh quẩn. Hiểu không? Nhưng ông có tin rằng Chúa Jêsus có thể tỏ bày cho tôi ông đang đứng đó vì điều gì không? Ông có tin rằng Ngài sẽ làm điều đó không? Tôi cũng, tin điều đó. Tôi chỉ đang nói với ông, tiếp xúc với linh của ông, chính xác là những gì tôi đang làm vì điều gì. Đấy, tôi không biết ông, vậy phải là điều gì đó bên cạnh tôi làm nó. Tôi phải làm cho chính tôi thật hoàn toàn ra khỏi chính mình, để Ngài làm điều đó chính Ngài. Ông hiểu không?

¹⁹¹ Bây giờ, một điều, ông đang chịu đựng một tình trạng căng thẳng kinh khủng, và tình trạng thần kinh này đã có một thời gian. Đúng vậy. Và tình trạng căng thẳng đó, cũng đã khiến anh bị cao huyết áp. Và anh đã bị đột quỵ. Chính là nó. Nay, anh là một nhà giảng đạo, hoặc anh là một thầy giảng. Bây giờ anh là một nhà truyền đạo; Tôi đã thấy anh đứng trên bục giảng. Thế thì, hãy đặt niềm tin nơi Đức Chúa Trời, và sự lo lắng đó sẽ rời khỏi anh. Tất cả các mục sư truyền đạo đều có điều đó. Anh sẽ ổn thôi. Hãy trở về với bục giảng của mình, và vâng phục Đức Chúa Trời và sống đúng theo Lời đó, Chúa Jêsus Christ.

¹⁹² Chị có tin rằng bệnh đau lưng đã lìa khỏi chị không, chị đang ngồi trong ghế? Chị tin chứ? [Người chị nói, “Vâng.”—Bt.] Được rồi, thưa ông, thế thì cứ di chuyển, nói, “Tạ ơn Ngài, Chúa ôi.”

¹⁹³ Hãy đến, thưa bà. Bà thế nào? Bà tin tôi là đầy tớ của Ngài chứ? [Người chị đó nói, “Chắc chắn vậy.”—Bt.] Được rồi. Bà tin rằng bệnh quý bà đó, bệnh phụ nữ, sẽ lìa khỏi bà không? [“Amen.”] Bà tin chứ? Thế thì cứ đi, nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi.”

¹⁹⁴ Bệnh thận, bệnh đau lưng, ở lưng của bà. Bà tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành bà và khiến bà được bình phục, khỏi bệnh đó không? Bà tin rằng Ngài sẽ chữa lành bà không? Được rồi, hãy đi đường của mình...?...

¹⁹⁵ Đến đây, thưa bà. Tôi là một người lạ đối với bà. Nếu tôi không nói điều nào, với bà, thì bà có tin rằng sự Hiện diện của Đức Chúa Trời ở đây là để chữa lành người đau không? [Người chị đó nói, “Chắc chắn, tôi tin điều đó.”—Bt.] Bà sẽ tin chứ?Ồ, nếu bà có đức tin thì chứng đau dạ dày của bà...Tôi đã bảo bà, bà thấy đó. Nó—nó đã lìa khỏi. Tôi đã bảo bà, đấy.

¹⁹⁶ Ông thế nào, thưa ông? Đức Chúa Trời sống trong tấm lòng. Và tim của ông đang có vấn đề, đập chậm, yếu lắm. Ông tin rằng Ngài sẽ khiến nó ổn không? Hãy tiếp tục con đường mình và tin điều đó. Đức Chúa Trời ban phước cho ông. Ông tin; Ngài sẽ làm cho nó ổn.

¹⁹⁷ Bạn đang lo lắng, đã khiến bạn mắc bệnh đau dạ dày, chứng viêm tuyến tiêu hoá. Nó quấy rầy bạn sau khi ăn. Bạn tin là

chứng bệnh đó sẽ lia hết khỏi bạn bây giờ không? Hãy tự đi kiểm cái gì đó ăn đi.

¹⁹⁸ Thật khó khăn cho anh để thức dậy, cái lưng làm anh đau rất nhiều. [Bệnh nhân nói, “Vâng, thưa ông.”—Bt.] Nó sẽ không làm anh đau nữa, nếu như anh tin điều đó. Anh tin chứ? [“Vâng, thưa ông.”] Được rồi, hãy đi, và xin Chúa Jêsus cho anh được khỏe mạnh hoàn toàn.

¹⁹⁹ Anh rất lo lắng về điều gì vậy? Cứ bước đi, nói rằng, “Tôi sẽ không còn lo lắng nữa,” và anh sẽ không lo nữa. Hãy đi và tin. Được rồi, thưa ông.

²⁰⁰ Hãy đến, thưa bà. Bây giờ, người đàn bà Ê-thi-ô-pi, và người đàn ông da trắng, thật điều gì đó giống như câu chuyện đã gặp trong thời đó, Chúa Jêsus. Họ có một sự phân biệt giống như họ trước đây đã có ở miền Nam, nhưng chúng ta không còn điều đó nữa. Chúa Jêsus cho họ biết rằng tất cả các dân tộc đều là dân sự của Đức Chúa Trời. Không có sự khác biệt, đấy, cho dù chị ấy là người Do Thái hay là người Sa-ma-ri.

²⁰¹ Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời không giúp đỡ chị, khá sớm thì chứng viêm khớp sẽ làm cho chị bị tàn tật. Nhưng chị tin rằng Ngài sẽ giúp đỡ chị, khiến chị khỏe mạnh lại chứ? Giống như người đàn bà đã làm, cứ đi con đường của chị và kể với mọi người về những điều vĩ đại mà Đức Chúa Trời đã làm cho chị. Được rồi.

Bây giờ, có một bác sĩ phẫu thuật sẵn sàng quảng con dao mổ.

²⁰² Chờ một lát. Đó không phải là người đàn bà này. Nào, chờ một lát, mọi người hãy kính kiên bây giờ. Là—là Sa-tan, đã cố làm điều gì đó. Nó đây này. Ung bướu, ung bướu, cả hai người đều bị. Đúng vậy. Chị có khối u, chị ấy có khối u, và ma quỷ đó đang la hét để giúp đỡ lẫn nhau. Nhưng Đức Thánh Linh, cũng đang kêu la. Ai trong quý vị sẽ tin, Ngài? Được rồi. Hãy đứng dậy ra khỏi cái giường nhỏ đó, bà ơi. Hãy bước ra khỏi cái cáng đó. Hãy bước ra khỏi cái đó, và tin. Hãy đi, tin Ngài bây giờ. A-men.

²⁰³ Các bạn tin chứ? Mọi việc đều có thể được. Các bạn có tin không? Quý thánh giả thế nào?

²⁰⁴ Chúng ta hãy đứng trên chân của mình ngay bây giờ. Ngay bây giờ là lúc làm điều đó. Hãy để mỗi người...Xin Chúa ban phước cho quý vị. Hãy để mỗi người đứng trên chân của mình ngay bây giờ. Hãy dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời. Hãy đưa tay mình lên.

²⁰⁵ Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus ôi! Chúng con ngợi khen Ngài vì sự vĩ đại của Ngài, và sự chữa lành của Ngài cho những người đau.

LỜI CHỨNG TRÊN BIỂN VIE64-0307

(A Testimony On The Sea)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrior Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Bảy, ngày 7 tháng Ba, năm 1964, tại Đền thờ Bến Cảng Linh Hồn, ở Dallas, Texas, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org